

NATIYA

RENTREE: PREDICCIONS PEL 2006 \ FACTO DELAFÉ \ ACTIVISTES: ENRIC PEDASCOLL

MARC PARROT \ SOLO LOS SOLO \ IT'S NOT NOT \ WHISKYN'S \ OVNI \ PUPILLE \ SHIVA SOUND

miniFestival

de Música Independent

11é Minifestival de Música Independent de Barcelona - Dissabte 25 de Febrer - 17 hores

Bettie Serveert

amsterdam - holanda

Tara Jane O'Neil

seattle - usa

Laura Veirs

portland - usa

Mock Orange

indiana - usa

Nisei Estoikov

vilassar de mar

madrid

Minimal Pull

barcelona

Emma Get Wild

valència

Stay H-Burns

barcelona

frança

Sala Les Basses - Teide 20 - Metro Vilapicina

Entrada 15 € - Anticipada 13 € (CD Drome i www.minifestival.net)

Festa de Presentació - Dissabte 28 de Gener - Entrada lliure

Pleasant Dreams   **Mendetz**

Lacapalaloka   **April Fool's Day**

La La Love You

col.laboren:

★ **Heineken**

NATIVA

organitzen:

NATIVA

4 \ NOTÍCIES 6 \ OPINIÓ COMENTARIS AL MARGE, SACRÉ!, PUIGJANER Y RAMÍREZ 8 \ REPORTATGE RENTRÉE: EL MÓN MUSICAL DE BARCELONA PRESENTA EL 2006 14 \ ENTREVISTA FACTO DELAFÉ Y LAS FLORES AZULES 18 \ CONCERTS LE PETIT RAMON I LES FILLES DEL PÀNIC, LEM, MADE IN BARCELONA, 8È ACÚSTICA, 21 \ DISCOS R+, MARC PARROT, IT'S NOT NOT, OVNI, PUPILLE, SHIVA SOUND, SOLO LOS SOLO, WHISKYN'S 24 \ ACTIVISTES ENRIC PEDASCOLL

EDIT BARCELONA SLOW MOOD

Això dels moviments musicals te els seus problemes.

Hi ha dos fenòmens que poden tenir el seu interès: d'una banda l'existència d'un so o una línia de recerca que

permeti agrupar propostes, com van ser els casos del *trip-hop*, a Bristol, del *grunge*, a Seattle, o d'aquella mena de *rock* ballable que es feia a Manchester. L'altre, probablement connectat amb el primer, és que hi hagi el que en diuen una escena: artistes que es relacionen habitualment entre ells, en connexió amb un públic proper en gustos i estètica, en uns espais de referència comuns. Probablement, diuen, això passava al Madrid dels vuitanta.

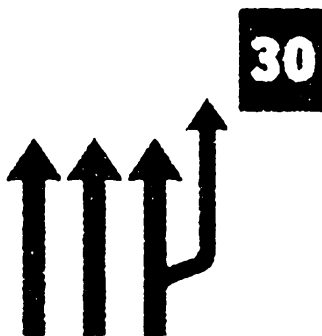
Fa uns anys, l'ús d'aquestes identifications es va convertir en una referència. La utilitat per artistes, discogràfiques, polítics, periodistes i, en ocasions, pels consumidors de música, és prou evident. És útil per simplificar la informació, per vendre, per decidir compres, per identificar ciutats,... inclús per sentir-se pinya i millorar l'autoestima, que tampoc és un valor menyspreable. El problema –si més no, un d'ells– és com sempre l'abús. La

tentació de forçar una d'aquestes marques pot generar efectes contraproductius.

A Barcelona hi ha hagut i hi ha diversos intents de crear una marca amb el so de la ciutat. Sota el meu punt de vista, aquests intents topen amb diversos problemes. Un, que ens trobem en un moment en que el nom de la ciutat té més força que el que hi passa dins. Pot ser un avantatge o un inconvenient. Jo em decanto

per la segona possibilitat: la moda de la ciutat pot arribar a tancar l'interès del que s'hi crea. Dos, la diversitat de la ciutat. A Barcelona, es produeixen molts sons diferents, tots ells en un bon moment i amb interès notable. De fet, jo diria que no és habitual que una gran capital produeixi un únic so. Tractar de capitalitzar el nom de la ciutat des d'un d'aquests sons és inevitablement un exercici de discriminació, probablement injust amb el moment en que ens trobem. I tres, parlar d'un moviment és fer una foto

fixa d'un moment i això potser no acaba d'encaixar amb la dinàmica real de Barcelona. Per a mi, és una característica inherent a la nostra ciutat i les seves possibilitats la lenta incubació de les millors propostes artístiques que s'hi estan produint. I no està del tot malament que sigui així. Potser és això el que hem de vendre. **JORDI OLIVERAS**

Qui

NATIVA #30 REVISTA MUSICAL METROPOLITANA
GENER-FEBRER 2006

Director Jordi Oliveras Han col·laborat en aquest número:

Antonio Alvarez, Miquel Amorós, Anna Cerdà, Ramon Faura, Sonia Galve, Xavi Guillaumes, Marçal Lladó, Marc Lloret, Manolo Martínez, Mistu, Víctor Nubla, Laura Sangrà Herrero, Señor Sí, Stark, Andreu Viñas

Edita Indigestió SCP Apartat de Correus 27073 08080 Barcelona
E-Mail revista@indigestio.com Web www.indigestio.com

Nativa no necessàriament es fa responsable de les opinions dels seus redactors i col·laboradors

Correcció de textos Laura Sangrà Herrero

Disseny i il·lustració Xavier Alamany, Estefanía Aragüés

Il·lustració de portada Pascal Humbert

Impressió Rolimpres Dipòsit legal GI 956 2002

Amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

NOTÍCIES

"ONE MORE TIME"

One More Time és el títol del nou àlbum del grup barceloní **La Kinky Beat** que veurà la llum el febrer per Kasba Music. Al gener iniciaran la gira de presentació, primer pel territori català participant en el Circuit Català de Sales, al març gira per l'estat i a partir d'abril gira europea. ✖

L'ESPAI
DESAPAREIX

L'Espai de Dansa i Música de la Generalitat deixa d'existir. És una notícia lamentable. Tan lamentable com la constatació de que el món de la música d'aquesta ciutat ha estat incapaç d'aixecar la veu de forma notòria, per demanar una explicació més àmplia que la d'un contracte de lloguer que s'acaba. Estem parlant d'una de les sales locals més emblemàtiques i amb unes condicions tècniques òptimes per dur a terme qualsevol tipus d'espectacle musical. L'Espai ha estat en els darrers anys un dels escenaris més representatius de la música feta a Catalunya i ha acollit algunes de les propostes internacionals més interessants que mai no haguessin pogut aterrar a la nostra ciutat d'una altra manera. Sembla ser que la programació musical que es feia a l'Espai passarà a una sala de l'Auditori. ✖

AGENDA

- 12/1 **Camping**. Sala Clap. Mataró
 14/1 **Mandalas + Liquid Machine + Longo + Kulyela + RMSonce**. Sidecar Club Factory. Barcelona
 6è Aniversari Tsunami Music
 14/1 **Soma Planet** Sala Clap. Mataró
 19/1 **Love of Lesbian**. Sala Apolo. Barcelona
 19/1 **Anorak**. Sala Clap. Mataró
 20/1 **Nicotine + Nebur**. Begood Club. Barcelona
 20/1 **Estrella Morente**. Palau de la Música Catalana
 VII Festival del Mil·lenni
 21/1 **Gare+ Cool Frog**. La Capsa. El Prat de Llobregat
 21/1 **Madee + (lo: muêso)**. Sala Apolo. Barcelona.
 LaDecadenze Festival
 21/1 **Abús**. Sala Zacarias. Barcelona
 27/1 **Gare + Cool Frog**. Sala Sidecar. Barcelona
 27/1 **La Kinky Beat**. Sala Clap. Mataró. Aniversari Clap
 28/1 **Laihn** Sala La Mono. El Prat de Llobregat
 28/1 **Miguel Poveda** Teatro Zorrilla de Badalona
 XXI Aniversari Tertúlia Flamenca
 4/2 **Sin Papeles** Sala Salamandra. L'Hospitalet
 7/2 **Enrique Morente** Palau de la Música Catalana
 VII Festival del Mil·lenni
 11/2 **(lo:muêso) + Nothink + Peluze + Raydibaum**
 Sala Apolo. Barcelona
 16/2 **Tomatito** Palau de la Música Catalana
 VII Festival del Mil·lenni
 17/2 **Gare + Los chicos del Sábado** Sala Apolo.
 Barcelona. V Aniversari Bip Bip Records
 24/2 **Love of Lesbian** Sala Salamandra. L'Hospitalet
 25/2 **Raydibaum** Sala La Mono. El Prat de Llobregat ✖

NOVA EDICIÓ DEL FESTIVAL
BARNASANTS

Comença l'any i es presenta el Barnasants, el referent nacional de la cançó i els cantautors. Com cada any, grans noms (L. Eduardo Aute, M^a del Mar Bonet, Ismael Serrano, Antonio Vega, Javier Álvarez) i joves promeses (Alejandro Martínez, Dani Flaco) en un festival tremendament coherent. Pere Camps, el seu peculiar director, continua recolzant als que donen tanta importància a la música com al text. Entre d'altres i a més dels citats: l'extraordinari Mikel Urdangarín, Roger Mas, Sergio Makaroff, El Sobrino del Diablo, Albert Fibla, Javier Krahe, Lichis i un bastant llarg etcètera.

A www.barnasants.com hi trobareu tota la informació. ✖

BREUS

✖ El 20 de Febrer és la data de sortida del nou disc de **OJOS DE BRUJO** que s'anomenarà "Techari" (que vol dir "lliure" en romaní, la llengua dels gitanos) editat per Dique Records.

✖ **JALEO REAL** ha tret el seu nou disc "Pichica": dotze temes carregats de "festa contagiosa amb l'energia de la rumba més canalla". Ha estat editat per Ventilador Music.

✖ **PUPILO RECORDS** creix incorporant una productora de concerts i events "Pupilo Producciones" i una agència de representació i booking anomenada "Zungrí Management". Zungrí compta amb artistes com Cat People, Gare o Stay.

FES-NOS MÉS INDEPENDENTS: SUBSCRIU-TE!

No+
10€
x 6 n.ºm.

SUBSCRIU-TE ARA A LA REVISTA NATIVA I ET REGALEM UN DELS DISCOS MÉS INTERESSANTS DEL MOMENT.

LA COLAZIONE VOL. 1 ÉS LA PRIMERA ENTREGA D'AQUEST PROJECTE QUE ES CONVERTIRÀ EN REFERÈNCIA PER A CONÈIXER L'UNDERGROUND MUSICAL DE BARCELONA. LA CASA DELS NOUS TALENTS, ESCOLLITS AMB EXCEL·LENT CRITERI, ENS PRESENTA UNA COL·LECCIÓ DE DISCOS ON PODREM VEURE EL PROGRÉS DE LA NOSTRA ESCENA. APROFITA ARA I COMENÇA PEL VOLUM I !

la colazione Strange Ones
WWW.LACOLAZIONE.COM

AQUÍ: >> INFO@INDIGESTIO.COM

Nom i cognoms

Adreça

CP

Població

Telèfon

Correu electrònic

DNI

Forma de pagament

Transferència bancària Cal ingressar 10 euros al compte de "La Caixa": entitat 2100, oficina 1004, dígit control 66, n.ºm. compte 0200062340 indicant el teu nom i cognoms

Xec bancari a nom de Indigestió

Envia'ns aquest cupó (s'accepten fotocòpies) junt amb el xec o una còpia del resguard de l'ingrés a **Indigestió, apartat de Correus 27073, 08080 Barcelona**

Des de Indigestió et voldríem enviar informació sobre altres activitats musicals que organitzem: festivals, concerts, cursos, etc. Si no vols rebre altra informació que no tingui a veure amb la subscripció a Nativa, marca amb una creu aquest quadre

PER A QALSEVOL CONSULTA, ESCRIU-NOS A REVISTA@INDIGESTIO.COM

ÉS BARCELONÍ QUI VIU I ENVERINA A BARCELONA (SÓC TAN COOL)

La posició excèntrica de Barcelona en relació a la veritable capital de l'Estat, Madrid, ha tingut una conseqüència nefasta en la cultura local. I no pel mal, real o imaginari, que s'hagi planificat des de la capital, Madrid, sinó per una espècie de mal congènit d'una societat pervertida enterament per la demagògia de la seva oligarquia.

La posició excèntrica de Barcelona ha afavorit el discurs victimista de l'oligarquia. Les mateixes famílies que s'encarregaven de gestionar la regió catalana com si fos la seva masia trobaven un bon argument en els laments victimistes i es demonitzava la capital, Madrid, quan en realitat era gràcies a ella que podien continuar explotant la regió com una finca particular. Això va provocar una situació insòlita en el món, el poder i el contrapoder era en les mateixes mans; i el discurs de l'alternativa el construïen els mateixos que retenien el poder amb el beneplàcit

de la capital, Madrid. Aleshores, quan algun obrer es revoltava o un estudiant pujava el to, al patró només li calia treure la senyera, posar un disc del Lluís Llach i cagar-se en l'imperialisme espanyol. Tot controlat: el patró era un patriota.

Aquesta lògica malalta ha provocat situacions tan grotesques com les d'un partit manifestant-se contra un llei promoguda per un govern del qual ell també en forma part, per exemple. Aquí ningú dimiteix mai.

Aquesta lògica ha provocat que mentre a la capital, Madrid, la gent s'enorgulleix de la ciutat sense haver-hi ni tan sols nascut, a Barcelona qui no ridiculitzi Barcelona no és un veritable Barceloní. En el camp de les arts això ha tingut conseqüències verinoses. Només cal fixar-se en la mena de figures universals que la regió ha donat: exiliats. Per qüestions polítiques o personals, no hi ha ni una gran figura que no hagi hagut de trobar, primer, el reconeixement a fora: Dalí, Miró, Pau Casals, etc.

I així les coses, quan s'edita un recopilatori amb grups de Barcelona i els mateixos grups que hi apareixen són els primers en manifestar-se crítics. Crítics, més aviat *criticons* o *criticools*, respecte un projecte del qual ells, per voluntat pròpia, en formen part. No ser-hi era fàcil, però ja se sap... *millor sortir a la foto per si de cas i, mentrestant, critiquem-lo, no fos cosa que pensessin que no som de Barcelona*. Una cosa és l'autocrítica, l'altre és enverinar la pròpia collita. Incomprensible. ❖

VICTOR NUBLA

SACRÉ! ❖

¿Supone usted que una orden de un tribunal puede obligar a una gallina a poner un huevo?

Robert A. Heinlein. Fragment de les "Memòries d'un zoòleg domèstic" (manuscrit trobat en una pet-shop).

M'he assabentat que el gat de la Beth Serra i l'Albert Guartart abandona qualsevol activitat quan comença a sonar el disc que vaig enregistrar a mitges amb Tibetan Red i que es diu *Tao Point*. L'animal se situa en la zona de l'estèreo i s'entrega a l'escolta profunda acompanyada de girs de les orelles. Bitxo, doncs així es diu el mixet, té bon gust (i un interès malaltís per l'escala de l'edifici).

Fa uns quants anys, els Macromassa vam fer un concert al Pati Llimona, era una suite anomenada "Dàrsenes Sensorials" (una història de ciència ficció). Abans de cada part, jo deia el títol i explicava una mica l'escena. Era un lluminós matí de diumenge electoral. Els helicòpters feien un acompanyament interessant a la música, i entre el públic hi havia una noia asseguda amb un gos llop, lligat a la cadira, que dormitava plàcidament. Quan vam començar a tocar el tema "digestió d'un cadell de fox-terrier després d'haver-se menjat una sabatilla prop del pont de comandament", el gos va començar a plorar i no va deixar de llençar aquells esgarrifosos udols fins al final del tema. Aquella mateixa nit, Aznar guanyava les eleccions.

Tot això no hauria de sorprendre'm: l'any 1985 em vaig convertir en un dels dos primers catalans en enregistrar un disc amb un gos. L'altre era Juan Crek i el disc, *Macromissa*, de Macromassa. La gossa era Hortènsia Pool, la primera gossa catalana en enregistrar un disc amb dos tipus extravagants, una digna successora de la formidable Laika, que va ser, literalment, el primer ser viu de la Terra en sortir a l'espai exterior.

El món animal no ha deixat de fascinar-me. I penso que tota l'espècie humana sent aquesta fascinació, això sí, per alguns animals més que per altres. Potser el més estimat és el cavall, l'animal al qual se li han aixecat més escultures públiques en tota la història de l'art (solament cal que feu un volt per l'Amèrica del Sud, on encara es conserven molts d'aquests monuments al cavall, sempre amb una persona diferent asseguda a sobre seu). I no puc més que recordar l'interès que les zebres van posar en el concert de La Orquesta de la Muerte al zoo.

Però, és veritat que als animals els interessa la música? Crec que puc demostrar que sí. Tots hem vist la vella imatge del gosset que escolta atentament l'altaveu d'una gramola. És una de les imatges de marca més famoses del món, com ho és el seu nom: *his master's voice*. La veu del seu amo. Però, atenció! una gran catàstrofe històricocultural s'amaga al darrera d'aquest atreviment irresponsable de qui la va concebre: pretenia ser una metàfora de la fidelitat de la música enre-

PUIGJANER Y RAMÍREZ

MANOLO MARTÍNEZ

PUIGJANER: (*Entusiasmado*) ¿Lo ves? ¡Está completamente separada del suelo! La tienen en vilo, se podría decir.

RAMÍREZ: Vaya que sí.

PJR: Imagino yo que irían poniendo los andamios poco a poco y sacando a la vez las columnas o lo que hubiese antes.

RMZ: Como los giraplatos del circo.

PJR: ¿Eh?

RMZ: Sí, los que hacen girar platos encima de unas pértigas y van dando impulso a unos y otros según se les acaba.

PJR: (*Perplejo*) ¿Y qué tienen que ver los giraplatos ahora?

RMZ: Yo qué sé. A ver, tú te has parado delante de la plaza de toros y has empezado a ponderar enfáticamente las obras de rehabilitación. Me ha parecido descortés no responder, aunque no acierto a imaginar por qué te interesa, y he probado suerte con lo de los giraplatos. (*Pausa*) ¿Qué van a hacer aquí dentro?

PJR: (*Con desgana*) Un centro comercial.

RMZ: Claro está, no sé ni por qué pregunto. ¿No había ninguno por esta zona?

PJR: Por supuesto, un montón.

RMZ: ¿Entonces?

PJR: ¿A mí qué me cuentas? Yo qué sé, será porque les parece que hay que tener un centro comercial cada cuatro manzanas. Sólo te decía que han levantado la plaza de toros, entera, del suelo. No te habías dado cuenta, y es divertido.

RMZ: Ya, vale, soy un aguafiestas. ¿Así que es divertido que levanten del suelo la plaza de toros de Las Arenas y luego la emplasten encima de un centro comercial o,

visto de otro modo, que le crezca un centro comercial debajo igualito que un hongo en pie de atleta?

PJR: (*Fastidiado*) Eso supongo que es poesía-protesta. (*Pausa*) A mí me ha parecido curioso lo de los andamios. (*Pausa*) No sé si te das cuenta de que, entre meterte conmigo y meterte con el centro comercial, se te ha escapado una sugerencia de apología de la plaza de toros. A saber si de la actividad o del edificio. Desde que nos conocemos no has venido mucho, así que tu afición taurina sería más bien adolescente, ¿o lo que te gustaba era el estilo arábigo ecléctico, la fantasía oriental puesta en pie por el arquitecto?

RMZ: Mira, ¿ves? Justamente ahí está la cosa: la fantasía oriental sigue en pie, aupada en vilo por tus andamios. Lo mismo que en el siglo pasado bastaba una hilera de arcos lobulados para que el aficionado taurino se sintiera sultán, lo mismo basta ahora para que se desfogue la familia al completo en el Carrefour, y encima con pretensión lúdica y de parque temático y quizá, y mandaría cojones, hasta educativa. Así la esfera armilar del centro comercial Gran Vía 2, y así la marinería en porexpán de Diagonal Mar. Por si fuera poco, manteniendo la fachada de la plaza de toros pueden también colgarse medallas de "actuación urbanísticamente respetuosa" y/o "audaz diálogo arquitectónico entre épocas, cita, recontextualización" según el viento que sople. De esa manera el ayuntamiento se siente de izquierdas, porque les obliga a sufragar una costosa (y, a lo que se ve, hilarante), puesta en vilo del edificio que ocupaba el solar; y de esa manera nadie pregunta nada más y se puede inaugurar otro puto centro comercial de mierda. (*Coge aire*)

PJR: Pues claro que sí, Ramírez, lo has explicado muy bien. (*Suspirando*) ¿Nos vamos?

RMZ: Poner la plaza de canto y echarla a rodar calle Tarra-gona abajo, en cambio, tendría su punto. ❖

gistrada mitjançant la proverbial fidelitat del ca. Però ara sabem científicament que les freqüències emeses per aquests aparells no contenen els suficients harmònics perquè el gos identifiqui la veu del seu amo. Sota aquesta premissa, l'eslògan pren un altre sentit: el gos escolta perquè percep alguna cosa que l'interessa, però en cap moment li és familiar. Mostra el seu interès per un so, i li presta atenció. Simplement. El gos, per tant, té curiositat i també la practica amb el sentit de l'oïda (si el gos identifiqués realment la veu de l'amo, sortiria corrents -*kai kail*- creient que el seu amo s'havia transformat en una gramola). Potser per culpa d'aquest *error de bulto*, en l'actual consum de la música enregistrada, la nostra cultura valora més la fidelitat que la curiositat. Jo diria, sense anar més lluny (i a mode d'exemple, ja que aquest no és un text sobre música), fent un ús pervers de les paraules, que la indústria discogràfica està tan interessada en la fidelitat que reproduïx *fidelment* la mateixa música des de fa anys, i així fa que no es desperti la *curiositat* del públic.

Una bona part de la Humanitat (bona, en el sentit que té peles), es mira el món com si estiguéssim en el segle XX. L'altra part, es mira el planeta ja en el segle XXI, fet un fàstic i ple de torracollons.

Si som tan cobards de ficar un gos en un cohet i enviar-lo a les "ximbambes" a veure què li passa, en lloc de provar-ho nosaltres, s'entén que molt interès pel risc no té l'espècie humana, més enllà del risc de trencar-se la crisma tirant-se des d'un pont lligat amb una corda. Jo tampoc pujaria a un cohet si sapigués que intenta enlairar-se, però m'acullo al dret de seguir considerant que en l'art i en l'amor s'ha de ser valent i fer tot allò que en la vida *real* resultaria molt perillós.

Vi recomanat *El curioso incidente del perro a medianoche* (Mark Haddon)

Disc recomanat Annubis (Bodega Norton - Argentina)

Llibre recomanat formatge de cabra a l'estil Rantanplan

Plat recomanat *The Doughnut In Granny's Greenhouse* (The Bonzo Dog Band) ❖

reentrée!

El món musical Barcelona

ACABA UN ANY i en comença un altre. No hem tingut prou temps per fer balanç i mirar de valorar si el 2005 ha estat un bon any per a la música. Segurament trobaríem arguments per dir que sí i també en trobaríem per dir que no. En qualsevol cas, aquest no és l'objectiu d'aquest reportatge que demostra, amb esperança, que el 2006 promet.

RES DE MIRAR ENRERE. MIREM ENDAVANT I CONEGUEM QUÈ ENS DEPARA EL 2006 PEL QUE FA A LA MÚSICA DE LA CIUTAT. ELS NATIVOS ENS HEM MOGUT PER OBTENIR ALGUNES DE LES RESPOTES MÉS REVELADORES DE MÚSICS, MÀNAGERS,

DISCOGRÀFIQUES, FESTIVALS I ALTRES ENTITATS PER DEMOSTRAR QUE LA IMPROVISACIÓ I LA FEINA FETA A ÚLTIMA HORA NO ÉS UNA CONSTANT EN AQUEST MÓN. PREVISIONS, PLANS INTERESSANTS, NOVETATS, ESPERANCES... LA MÚSICA CONTINUARÀ VIVA, AIXÒ ÉS EVIDENT. AGRAÏM ESPECIALMENT A TOTS ELS QUE HAN POGUT RESPONDRE EN ÈPOCA DE TANCAMENTS, D'ESCUDELLES, DE TORRONS, POLVORONS, TC'S, FACTURES I BALANÇOS EMPRESARIALS... I A TOTS ELS QUE NO HAN POGUT, TAMBÉ. ENS CONSTA QUE HO HAN INTENTAT.

I, PER CERT, MIRAREM UNA MICA ENRERE DE LA MÀ D'ALGUNS LECTORS. QUE NO SIGUI DIT!

MIGUEL AMORÓS + XAVI GUILLAUMES + MARC LLORET + LAURA SANGRÀ

MIGUEL MARTÍNEZ, DEL SEGELL HOUSTON PARTY

Pues el 2006 se presenta para Houston tal que así: Os avanzamos nuestros planes para los próximos meses. Vamos a seguir siendo el puente en España por el que entra el material de sellos del prestigio de **Sub Pop** y **Sketchbook**, lo que significa que pondremos en el mercado entre enero y marzo los álbumes de **The Elected**, **Kelley Stolz**, **Ted Barnes** (el guitarrista de Beth Orton) y **Mudhoney**. Como iniciativas surgidas del sello, vamos a editar a nombres desconocidos que confiamos en que harán mucho ruido durante esta primera mitad del año: los norteamericanos **Erick Messler**, **Elliott Brood** y **Heller Mason**. A eso hay que añadirle el nuevo disco de **Centro-Matic**, buenísimo, y otra de las apuestas fuertes que tenemos, un homenaje al **Pet Sounds** de los Beach Boys en el que participa la flor y nata del *indie* internacional. Nuestro sello hermano **Rhonda Records** pondrá en la calle el segundo disco de **Anorak**, de versiones y muy divertido.

También vamos a seguir montando giras por España de artistas de nuestra órbita (en el primer semestre del año: **Centro-Matic**, **Micah P. Hinson**, **Jennifer Gentle**, **Elliott Brood**...) y de otros que nos han elegido como agentes españoles (**Chris Hillman**, **Dayna Kurtz**).

VÍCTOR, DEL SEGELL STRANGE ONES

A Strange Ones, després d'editar l'últim disc de **Fine!**, i d'un temps de treball "en silenci" preparant diversos projectes, encetem ara definitivament una nova etapa plena d'il·lusió i novetats. Tot just acabant el 2005 hem editat **Chapter 99**, un recopilatori que recull el millor de **Ninety-nine**, el fascinant grup que va crear Laura MacFarlane en abandonar **Sleater-Kinney**. Tenen un gran prestigi internacional, així que és molt important per a nosaltres poder comptar amb aquest grup. Al 2006 editaran nou disc i ens encarregarem d'organitzar la seva gira espanyola. Un altre projecte que comencem tot just ara és **La Colazione**, un

ical de
presenta el

segell que és una mena de fill o germà d'Strange Ones. Està centrat en descobrir els millors talents amagats al nostre *underground*, i per tant la resposta està sent especialment bona per totes bandes. Hi ha molta gent involucrada i moltíssimes *idées* que duren a terme a partir d'ara, esteu atents a www.lacolazione.com.

A banda de tot això, per a la segona meitat de l'any tenim preparats dos debuts de bandes amb què portem un temps treballant. Estic convençut que seran dos àlbums d'enorme qualitat, cadascun en el seu terreny, i per tant ja hi estem posant tots els nostres esforços en la seva edició: es tracta de **Los Carradine** i Minimal. Els primers treuran un disc dels que ja no es fan, el seu talent compositiu i per les lletres és enorme i, en definitiva, la seva actitud tant ètica com estètica els converteix en una banda inigualable. Tenen aquest toc intangible que comparteixen amb Jonathan Richman, TV Personalities i Violent Femmes. Jo en dic amor. I **Minimal** estan destinats a convertir-se en un grup amb vocació de guanyar molt públic. L'expectativa que han creat només amb una demo (festivals, edicions a l'estranger, remescles de Mad Professor...) diu molt del que poden aportar al món de la *indietrònica* més pop. El seu ventall de cançons parla per ells, estiguem atents!

I a nivell més intern, per tal de treballar tot això tal com es mereix, estem ampliant la nostra xarxa de distribució i promoció internacional, treballant amb *mailorders* i distribuïdors de tot el món, i part de l'estranger! *Enjoy the tunes!*

ABEL, DEL FESTIVAL PRIMAVERA SOUND

Conclusions del canvi de recinte: Repetireu al Recinte Forum? La verdad es que estamos muy contentos con como funcionó el recinto del Forum en la pasada edición. Todos los problemas de infraestructuras y accesos que hubo en pasadas ediciones se subsanaron y la amplitud y accesibilidad de los escenarios creo que ha sido perfecta. Así que por ahora el recinto es el ideal para nuestro proyecto de festival y este año volveremos a usarlo. Además

la cercanía de multitud de hoteles y la facilidad de accesos por carretera son un plus para nosotros.

Primavera Sound 2006: Ja hi ha dates o alguna novetat? Sí, se celebrará los días 1, 2 y 3 de junio en el Parc del Fòrum de Barcelona. En principio el festival va a tener la fisonomia de la última edición, quizás haya algun pequeño cambio en la colocación de escenarios pero aún no podemos dar una idea ajustada de cómo va a ser. Aunque serían cambios casi imperceptibles.

Primavera Sound 2006: Esteu treballant ja en el cartell? Sí, por supuesto que ya trabajamos en el próximo festival aunque si me preguntas por los grupos, no te puedo decir nada todavía, aunque está claro que siempre hay grupos en mente, pero mejor no decirlos por si las moscas. Lo que si puedo decirte es que el cartel de este año va a seguir la línea que hemos marcado en los pasados años, y que creo que diferencian el festival de otros grandes eventos que suceden en nuestro país. Es decir, muchos grupos americanos, bandas de culto o difíciles de ver por aquí, artistas con trayectorias largas, también grupos muy jóvenes pero de calidad y en general buscar lo mejor en todos los estilos que nos gustan, que son muchos.

ENRIC MONTEFUSCO, DEL GRUP STANDSTILL

Crec que l'any passat ens vàrem portar prou bé. Hem treballat molt, hem pensat una mica i ens hem avorrit sense tenir cap disc a presentar. I és per això que hem demanat moltes coses per al 2006.

Ara mateix estem molt il·lusionats acabant de compondre el **proper disc**, amb canvis de formació i de so inclosos. El gravarem durant aquest hivern-primavera i sortirà després de l'estiu. En paral·lel, també prepararem una espècie d'espectacle per a la presentació del disc. Estarem tot el mes d'abril concentrats a un petit poble de Girona intentant concebre'l i l'estrena mundial i local serà el **6 de maig** a un festival d'arts escèniques anomenat **MAPA**, allà a Girona, on, per cert, tots hi esteu convidats. A més, a finals de febrer del 2006 serà el nostre **10è aniversari** com

a grup, i hem decidit editar un **DVD** amb directes, fotos, entrevistes, *home-videos*, *performances* de teatre, i tot el material que creiem que pot ser d'algún interès per a poder apropar-se al grup en cada moment, amb pantalons amples, vestits de negre, amb barba o amb serrell, je, je. Ens veiem aviat, doncs, que ja toca... no?

MIQUI PUIG, MÚSIC

Bàsicament el projecte més immediat per aquest 2006 és l'enregistrament de *Miope*. El meu primer **disc en directe**, la idea que amb Sencillos es va quedar a les portes de fer-se, és una selecció de material de tota la meua carrera, amb incursions al meu primer disc en solitari i material inèdit que es gravarà a Barcelona en un estudi, amb el públic a dins, una mica a la manera que es gravaven alguns especials de televisió dels 50 i 60. Per a aquesta ocasió el meu grup d'acompanyament anomenant el Conjunto Eléctrico es convertirà en el Gran Conjunto Eléctrico, ja que passarà de 9 components a 14, amb la inclusió de metall i corda.

També és gravar tot per a un **DVD** que serà part de l'album d'aquest disc on, a part dels músics, estrelles invitades (que hi seran, però encara no confirmades) i amics es veurà part de la feina d'elaboració de l'àlbum. A coincidit, i no ha estat premeditat, que és el 20è aniversari de la meua carrera, i ho aprofitarem.

ENRIC PEDASCOLL, DEL SEGELL K INDUSTRIA

Vamos a editar el nuevo disco de **Duquende** que se titulará *Mi forma de vivir*. Además estará acompañado de un **DVD** en el que se recogen aspectos del día a día de Duquende, su familia, sus caballos, sus pájaros, su barrio. Después de Reyes saldrá a la venta el disco **Barcelona Raval Sessions Vol2** y también el nuevo disco de **Ramonet** (Elvis de la Rumba). Para marzo tendremos el estreno del disco de **Barxino**, y también el de **Radio Malanga** que se ha grabado en Dakar. También por esas fechas editaremos el nuevo de **Golem System** que cuenta con la colaboración de Manu Chao.

JAIRO, LÍDER DE LA BANDA MUCHACHITO BOMBO INFIERNO

Ha sido su año. Las cifras dicen que desde febrero llevan más de 80 conciertos y más de 20.000 copias vendidas (eso con un estilo musical que es más que propicio al piraterío). Jairo, El Muchachito, lo cuenta: "Este año próximo

vamos a seguir trabajando el disco, aunque cambiaremos la escenografía, y hacia noviembre entraremos a **grabar el próximo**. Lo más probable es que sea fuera de Cataluña, por el sur. Pero también tengo otros proyectos: como el de grabar un disco de música muy tranquila para escuchar en casa o el **producir** el disco de **Maguilaz**. A nivel internacional, en abril vamos a Australia y Japón y queremos trabajar el disco en Sudamérica. Por otro lado **nos independizamos**, dejamos la tutela de La Fabrica de Colores y montamos **Mambo 13**, aunque sigamos en contacto cercano, pero así cada uno puede trabajar a fondo lo suyo".

JONI, DE L'AGÈNCIA DE MANAGEMENT HACE COLOR I EL SEGELL KASBA

Em truca Miguel Amorós, em demana un text d'intencions pel 2006, tinc deu dies. Passen vuit i me'l trobo, em recorda que queden dos dies. Passen els dos dies, no sap res de mi. Passa una setmana, sense notícies del Joni. 19 de desembre, rebo una trucada, fa una setmana que es va complir el plaç, si vull escriure alguna cosa ho hauria de fer ja... 20 de desembre, ho escric: "Plans per l'any vinent? En principi "currar" menys, és clar, ni ara en temporada baixa tinc temps per fer altres coses... A banda d'això, que és un sentiment personal, professionalment els objectius són fer una **gran gira amb La Kinky Beat** que treuran el seu **segon disc** i començar a fer sonar el nom de **Rauxa** entre els amants de la musica festiva amb bon gust... sense oblidar-nos de **Nour**, la nova banda del Yacine...

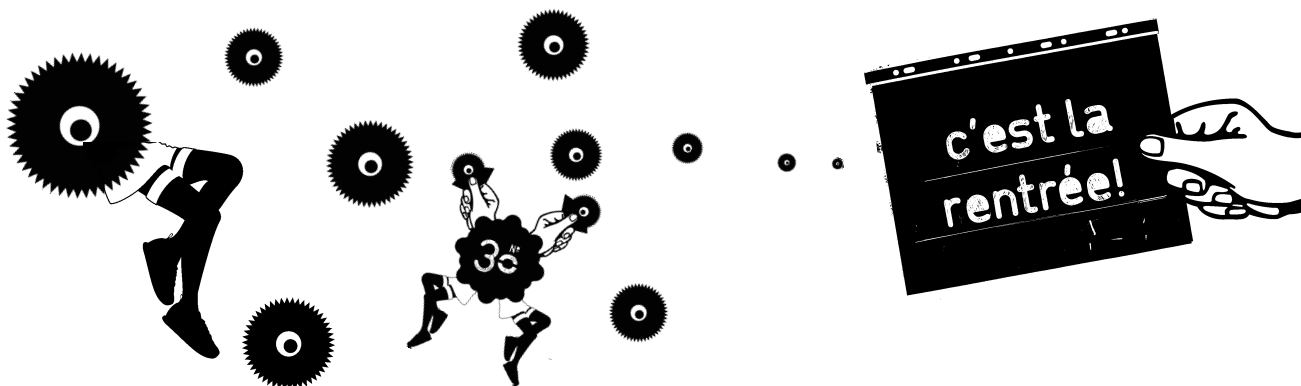
VÍCTOR NUBLA, DEL FESTIVAL LEM

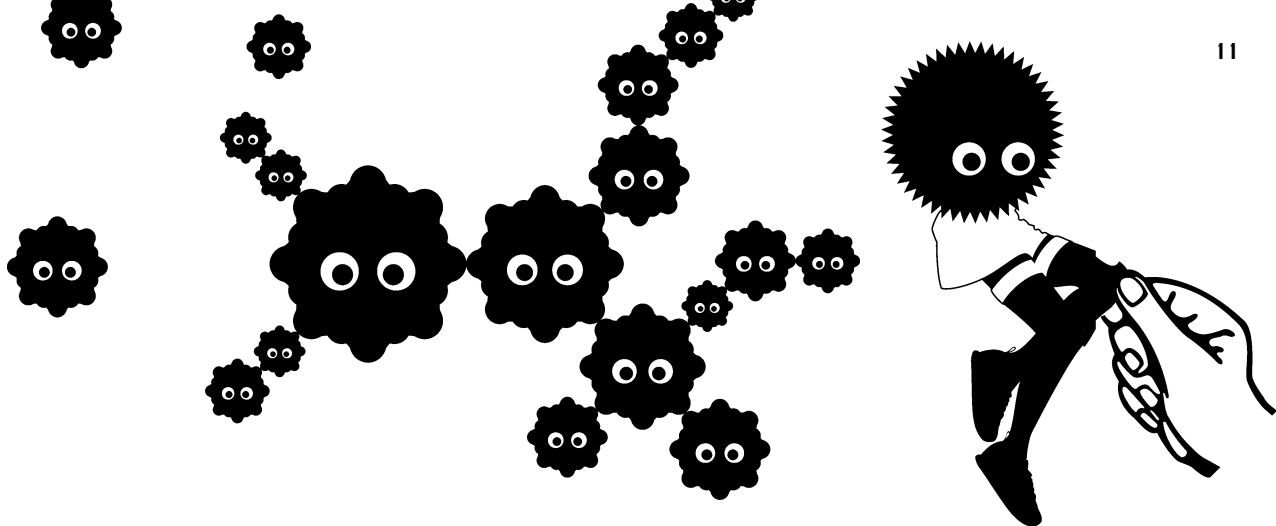
1. El pre-LEM:

– **Acord** de col·laboració amb el **MACBA**: Encara per confirmar dates i continguts, Gràcia Territori Sonor comissariatà 4 concerts a l'auditori del museu.

– **Projecte Agape**: músics, poetes, cuiners i someliers treballant junts i en format itinerant per diferents punts geogràfics del territori català. Aquest projecte té un abast de 2 anys, per tant, conclourà el 2007. La fase de recerca ja ha començat. Agape és un macroprojecte, en el qual s'integren diversos especialistes en les disciplines implicades. En el seu concepte de sinestèsia s'integren també el paisatge i l'arquitectura dels llocs singulars on es produirà.

– **Gira** del resident **guanyador de l'OFF** en l'especialitat de Difusió: Enguany, l'artista gallec **Fanfán** ha estat el guanyador i realitzarà una gira pel circuit de la Xarxa de

Músiques de les Joventuts Musicals de Catalunya. Dates i llocs a confirmar en breu.

– Desembarcament d'**artistes barcelonins a Sardenya**: en col·laboració amb l'Associació de Sards i TiConZero, a finals de juliol, 7 artistes de la ciutat (músics, poetes, ballarins) participaran en el **festival MicroOnde**, en un seguit de tallers i concerts individuals i també en col·laboració amb els integrants del **Moex Ensemble**.

– Les **activitats** "tradicionals" del **pre-LEM**: col·laboració amb la Festa de la Música i amb la Festa Major de Gràcia. També col·laboracions amb diversos festivals, sales i cicles d'Espanya i Europa, com cada any.

2. El LEM de tardor:

– **Dates** previstes: del 5 al 28 d'octubre 2006.

– **Continguts**: evidentment, encara no es poden donar. Es faran públics després del BAM. La línia temàtica i la imatge es faran públiques a l'estiu.

– **Trets principals**: continuarà espectacles de producció pròpia; es mantindrà en els mateixos espais que en 2005; tindrà una secció especialment adreçada al públic infantil; prestarà molta atenció a l'equiparació de gèneres mitjançant un comissariat especial.

3. Off-LEM:

– Tot i que encara està per confirmar, la idea és continuar la col·laboració amb la Xarxa de Músiques i la SGAE. La **convocatòria** es llançarà el febrer, un cop decidits els formats i les línies de valoració de les propostes presentades. Els seleccionats tocaran així mateix en el festival.

4. Publicacions:

– **Discos**: a través del nostre segell **Gliptoteka Magdala** està prevista l'edició d'**un cd** amb música de **grups de Barcelona** que en el darrer any han despertat el nostre interès i als quals volem donar suport, especialment en la realització de directes. El disc apareixerà al mateix temps que una **pàgina web** on aquests grups podran ser contactats i contractats. També es preveu l'edició del segon disc en solitari de **Tibetan Red**.

– **Llibre**: a finals d'any es preveu l'edició d'**un llibre** sobre els **10 anys de LEM**, l'elaboració del qual ja ha començat.

ALEX, DEL GRUP THE PINKER TONES

"2006: El dúo barcelonés The Pinker Tones conquistan el mundo con su revolución de colores"... vendría a ser el titular. Bueno, ¡eso intentaremos! Empezaremos el año en

PinkerLand, produciendo un álbum todavía secreto. Entre sesión y sesión, haremos escapaditas de fin de semana para tocar principalmente por España y Reino Unido, y promocionar así nuestro segundo álbum *The Million Colour Revolution* recién editado aquí y en UK. En febrero sale el disco en más de **40 países** (entre ellos USA, Canadá, Puerto Rico, toda Latinoamérica, Japón, Korea, la Unión Europea, etc.). En marzo, ensayos. Entre abril y mayo haremos una gira de 6 semanas y 20 conciertos por los **Estados Unidos**. En junio, gira de tres semanas por **Japón, Corea** y el **Sur-Este asiático**. En verano alternaremos conciertos en numerosos **festivales europeos**, con escapadas a USA (en agosto tocamos en el Central Park de Nueva York, en el **festival LAMC**) y sobretodo a **Latinoamérica** (Argentina, México y Venezuela). En octubre, segunda gira americana con fechas por confirmar... y una sesión de grabación en... ¡Abbey Road! Y entre viajes, esperamos tener tiempo para componer, remezclar a otras bandas y dejar un poco de espacio a la improvisación. Y cuando podamos... ¡Tomarnos un respiro!

MARÇAL LLADÓ, DEL SEGELL BANKROBBER

BankRobber es menja el raim de l'any 2006 amb el nou disc de **Mazoni** a les mans. Serà la nostra criatura mimada durant els primers mesos, amb el repte afegit que tornem a tenir a les mans un disc de singles, de pop en majúscules. Tenim curiositat per veure com respon la gent a un disc que segueix la línia iniciada amb Holland Park però ara en català. Els altres grups de la casa també estan actius. Amb **Sanjosex** ens passarem la primavera al **Llantiol**, amb un cycle mensual que segueix l'estela de les sobretalles que va fer a la tardor **El Chico Con La Espina En El Costado**, amb convidats diferents a cada concert. El Chico, precisament, es posa de seguida a treballar en el seu segon elapè, aprofitant que té la banda rodada i unes quantes bones cançons a punt, força més optimistes que les de *Tú rompió mi corazón*. Pel que fa a **Guillamino**, volem potenciar el seu format com a DJ i, sobretot, ajudar-lo en el repte que s'ha proposat de fer una aproximació a la sardana des de l'escena independent de Barcelona. Es traduirà en un disc i en una sèrie de presentacions en directe. A més, a l'abril hi ha previst el primer llançament internacional de la seva música.

A tots aquests projectes cal sumar-hi un **nou grup** que encara no té disc i que debutarà amb BankRobber, si tot

va bé, a la primavera. Tal com ens agrada, evitarem repetir-nos i amb aquesta novetat tornarem a eixamplar els llinars estilitics del segell. Només hi ha dos classes de música, i a nosaltres ens agrada la bona.

CRISTINA, DE L'ESPAI MUSICAL LA BÀSCULA

Para este 2006 que ya está con todos nosotros y con nuestro espíritu pretendemos seguir haciendo lo que hemos venido haciendo desde que empezó el curso, a ver si nos aguanta el cuerpo.

El **espai tuguri** tindrà concerts todos los fines de semana e intentaremos que siga en verano para usar nuestro magnífico espacio exterior y estar a la fresca escuchando música, bailando, bebiendo o fumando, cuando la noche sea el mejor momento para tener los sentidos bien atentos.

Pondremos en marcha, por fin, el estudio de grabación, que se usará con el nombre de "**sonomatón**" cuando se trate de hacer una breve grabación de un concierto que puedas usar como maqueta, sirviéndonos de la veterana actividad del **Banc de Proves**, que seguirá como siempre todos los jueves. Pretendemos afianzar los **cursos** iniciados en el 2005, como el de tecnología y sonido, guitarra, batería y batucada, sin cambiar un ápice del cariño que se le pone.

Seguiremos con las nuevas actividades kamikaces. La **audición a oscuras** de música electroacústica los últimos miércoles de cada mes y el **solo ante el peligro**, para quien se atreva o intuya que lo que dice pueda interesar a cualquiera.

Seguiremos **apoyando propuestas** y ayudando a los grupos del barrio para que avancen en su creación, o como mínimo se diviertan.

Se celebrará la octava edición del **Mestival** y la tercera de festival **Frankafest**.

Y sobre todo se intentará usar de la mejor manera posible un espacio público.

ANNA CERDÀ, COORDINADORA DEL FESTIVAL POPARB

La **segona edició**. Segurament més decisiva i difícil que la primera. Previsions? Un reajustament del calendari (el juliol està més farcit de festivals que mai) i una dura i interessantíssima tasca de selecció. La collita del 2006 promet.

La ciutat ens visita? Demostrar que el *pop* es podia "consumir" fora de la gran ciutat. Aquest, entre molts d'altres, era un dels objectius del popArb, que va tenir lloc a Arbúcies el 22 i el 23 de juliol del 2005. Tant si la considerem complerta com si no, aquesta intenció desperta algunes reflexions: Què és poble i què és ciutat, aquí i avui? La gran ciutat, la capital, és un viver d'idees o un engollidor que ho xucla tot? Fins a quin punt hi ha diferències entre el consum cultural que pot fer una persona que viu en un poble de 6.000 habitants i un veí del barri de Gràcia de Barcelona? Veiem tots les mateixes pel·lícules, ens arriben els mateixos discos –un s'ha de desplaçar més que l'altre, si no és que se'l baixa directament d'internet–, consumim la mateixa televisió, llegim els mateixos diaris i els mateixos (pocs) llibres. Anem poquíssim al teatre, tant

Com dèiem a la introducció, hem rebut a través de la llista de correu d'Indigestió algun comentari sobre el millor de 2005 que hem decidit publicar:

ANA PORTOLES

Este año empezaron a despegar sellos con propuestas poco comunes como Transpop (Ultraplayback, Crashcats) o Bankrobber (Sanjosex, Guillamino); grupos como The Movidas o las Perras del Infierno abandonaron por fin los circuitos maqueteros; la mayoría de nuevos festivales repitieron edición; salió el segundo recopilatorio *Made in Barcelona...* Se podría decir que el que insiste acaba por hacerse un hueco aquí. Mishima se pasaron al catalán, Sidonie al castellano y, bueno, parece que ese ya no es el tema que importa. Martirio llenó el Teatro Grec, Rashid Taha La Paloma, Adam Green el Razzmatazz, Juanes el Sant Jordi... y esta ciudad demostró una vez más tener público para todo. Lo mejor del año: Muchachito Bombo Infierno, la revelación. Y lo peor, que si el 2004 será recordado como el año en que cerraron las salas de música en vivo de Barcelona, el 2005 pasará a la historia como el año en que empezaron a cerrar los pubs en los que se puede bailar hasta las tres de

la mañana sin pagar entrada. Deseos para el 2006: menos horario europeo y moda inglesa y más conciencia y creatividad.

MARTA ABAD

Podcasts. Una nova manera de compartir música: els podcasts musicals.

Aquest any he descobert una nova manera de conèixer música: els podcasts.

Un podcast és un arxiu d'àudio que es descarrega d'internet. Alguns semblen programes de ràdio, amb música i veu. No s'ha de ser periodista ni un gran expert en la matèria per fer un podcast. Només es necessita un ordinador i poca cosa més.

Es parla dels podcasts com *La ràdio de la nova era* i ara per ara és un mitjà de difusió que permet una total llibertat d'expressió. Sense publicitat ni discogràfiques interessades en què es punxin determinades cançons. Qui fa un podcast el fa perquè li ve de gust i per això és una manera directa i sincera de comunicació.

El primer podcast que vaig escoltar va ser Popcasting realitzat per Jaime Cristóbal, guitarrista del grupo Souvenir. Fa una selecció comentada de cançons emocionant.

M'agrada escoltar-lo perquè tinc la sensació d'estar a casa d'un amic que compar-

teix amb mi la música que li agrada i em comenta els seus últims descobriments.

Utilitzo el verb compartir perquè no existeixen interessos comercials que el motivin i ho fa d'una manera altruista.

M'agradaria que els que gaudim de la música la compartíssim, i els podcasts poden ser una bona opció.

ANTONI MAS I BOU President de la Unió de Músics de Catalunya

Coses positives que han passat el 2005

La Manifestació dels músics celebrada el dia 21 de juny (dia de la música) a favor de la música en viu.

El ressò que va tenir aquesta manifestació als mitjans de comunicació i el tractament que li varen donar.

Les conseqüències de tot plegat que han fet que les administracions es comencin a bellugar.

L'èxit de la primera fase de la campanya "Ballem en català".

Coses negatives

Que hagi passat un any més sense que els músics veiem reconeguda la nostra professió com a tal i sense que hi hagi unes normatives a favor de la música en viu i el directe.

si el tenim al costat com si hem de pagar tres peatges per arribar-hi.

El que canvia és el teló de fons, un pati d'illa de l'Eixample o una feixa amb vistes al Montseny. Tant li fa. Són paisatges, espais on han passat coses, on s'ha fet història. Un dels aspectes positius del popArb (evidentment, és una opinió profundament subjectiva i totalment interessada) ha estat, sens dubte, trencar amb el tòpic dels festivals estiuencs "fora de la ciutat". Arbúcies ja hi era, abans del popArb, i hi seria sense ell. Ja no es tracta de muntar un gran escenari al mig d'un prat, per poder fer la foto d'un punki al costat d'una vaca. Aquest cop públic i artistes es van trobar immersos en un espai viu, natural i inevitablement humanitzat. I es va demostrar que la condició original de ciutat no té res a veure amb el nombre d'habitants ni amb el fet de tenir metro o no. És una qüestió de civilitat, de voler estar junts en un territori que ens uneix al passat i ens projecta al futur. Benviguts a la ciutat d'Arbúcies, un lloc on fem festivals de *pop*, catifes de flors i juguem a la botifarra. Us esperem l'any vinent.

MONTERRAT MARTÍNEZ, DE L'ENTITAT AUTÒNOMA DE DIFUSIÓ CULTURAL DE LA GENERALITAT

Dins l'estructura del nou Departament de Cultura de la Generalitat, l'EADC té com a objectiu **donar suport** a la creació i al pensament contemporani més arriscat, deixant en mans de l'Institut de les Indústries Culturals les activitats culturals més lucratives. Però entrem en allò que interessa més els lectors d'aquesta publicació: la música.

"Volem donar suport a **formacions musicals de tipus estable** per al manteniment de la seva activitat, però hem **eliminat molts dels requeriments** que es demanaven abans, com realitzar un mínim de concerts a l'any o tenir un mínim de compositors catalans, ja que eren molt restrictius, i pensem hem de tractar la música igual que qualsevol altra disciplina, prioritant els criteris artístics i culturals. També volem fugir d'una visió clàssica o tradicional, i ja tenim la mirada posada a la part més experimental de la música, al mateix temps que pensem que un grup de *pop* pot ser artísticament i culturalment molt interessant. Per altra banda contemplem la possibilitat de **donar ajuts** per a l'edició discogràfica, l'enregistrament o la composició. Dins d'aquest últim aspecte, és important ressaltar que junt al suport especial que intentem donar al món de la dansa, volem incitar les companyies perquè encarreguin músiques originals, de qualsevol tendència o estil, a creadors musicals d'aquí."

I els **nous reptes** per al nou any. "Un dels nostres propòsits per al 2006 és seguir treballant amb els **centres de creació** que hi ha per tot el territori, i ajudar a crear-ne de nous. Pensem que si donem ajuts, és important treballar amb espais on aquestes produccions puguin circular. No té cap sentit donar ajuts a projectes que no es belluguen, així que aquest any volem posar molt èmfasi en la connectivitat i la difusió de les propostes. A nivell més intern, volem aconseguir millorar el **seguiment dels projectes**, no com un simple control, sinó perquè podem oferir un servei que va més enllà de la subvenció pura i dura, i ajudar a racionalitzar o fer més competitiu un projecte determinat".

CARLES LLÀCER DE L'ESPAI JOVE BOCA NORD

La línia per al 2006 no es diferencia gaire del que portem en els 6 anys de vida d'aquest espai musical de la ciutat. Tractem sobretot amb **grups de base**, amb una àmplia trajectòria i amb directes més que contrastats: **Viernes13**, **Rumba Aesina!** **Jaleo Real + Pantanito: 13/1**. Oferim el nostre espai a col·lectius que s'organitzen els seus propis festivals: **Tribute Festival: 14/1**, concert de grups clònics: Motörhead, Iron Maiden, Iggy & the Stooges, Creedence Clearwater Revival, oferint la possibilitat de sentir en directe grups mundialment seguits, que d'una altra manera seria gairebé impossible de gaudir. Apostem pels nous valors en la cançó **Combinat de Cantautors: 20/1**. Programem grups seleccionats en els CD's de Músiques Urbanes **Bipolaire: 21/1**. Portem al barri del Carmel artistes coneguts i amb trajectòria com **Le Petit Ramon: 27/1**. Organitzem **Master Class de Baix: 28/1**, per a formar i ensenyar els joves músics de manera gratuïta. Això només és el que farem per gener. Per als onze mesos restants ens queden es **Jam Sessions** cada primer divendres de mes; dins del **Festival Visual-Sound**, www.bcvisualsound.org: 11/2, mostra i concurs de Videoclips; contactem amb les **discogràfiques de la ciutat** perquè ens ensenyin les seves propostes www.tsunamimusic.net: 10/2. Obrim micròfons pel Hip Hop més fresc **Proyecto10: 18/3**; treballem amb col·lectius i associacions que aposten per la música com a mitjà d'expressió **Festival de Reggae Big Up!: 25/3**; apostem per les músiques més autèntiques i minoritàries **La Lidia: 31/3**; i pel novembre una mostra-concurs de bandes novells (14-20 anys) **Embríu** i tot el que ens vulgueu proposar. www.bocanord.org.

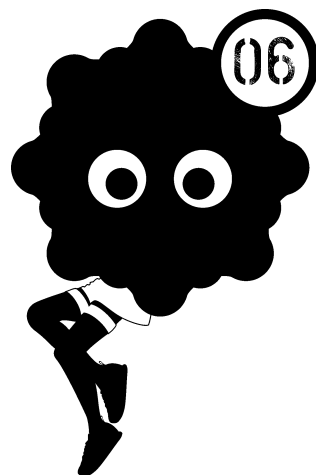
JORDI LLANSAMÀ, DEL SEGELL BCore DISC

El propòsit de BCore para el 2006 es adaptar-se a las exigencias de la música en el siglo XXI.

Vamos a entrar de lleno en la venta y promoción en formato digital. De hecho la mayoría de nuestro catálogo ya está **disponible en iTunes** y otras plataformas internacionales de venta de descargas. Y en breve estarán disponibles todas nuestras referencias (incluso demos, descatalogados, y grabaciones que nunca han estado en formato digital). Pero sin olvidar el formato clásico mejorando la venta directa y comunicación a través de una nueva página web.

También la iniciación de una nueva actividad dentro de la discográfica enfocada al **management y booking** de los grupos que editamos.

Todo esto nos lleva directamente a la idea original del sello: controlar todo el proceso creativo y promocional de los lanzamientos. Desde la edición del disco, a los conciertos de las bandas, etc. Menos intermediarios y más trato directo con nuestros seguidores. ✱

HIVERN A LA PLATJA

FACTO DELAFÉ Y LAS FLORES AZULES

Juguem al joc, idiota o no, de les classificacions: hi ha dues menes de discos, aquells que quan els escoltes pel carrer et fan cantar a ple pulmó, i els que no. Facto Delafé y las Flores Azules vs. el Monstruo de las Ramblas, sens dubte, és dels primers. Oscar D'Aniello i Helena Miquel ens desvetllen alguns secrets d'aquest debut que ha posat un sorprenent toc d'estiu a la tardor-hivern de 2005.

ANNA CERDÀ

Comencem pels noms: el del grup i el del disc, tots dos amb cert aire de conte fantàstic. D'on surten?

OSCAR: Es tracta de pseudònims. "Facto" és el Marc Barrachina, i és el fet, les bases. "Delafé" sóc jo (Oscar D'Aniello), i es refereix a la paraula, a la fe, el meu és un personatge optimista. Facto Delafé vindria a ser un *fet de fe* un *acte de fe*. I "Las Flores Azules" són tots els col·laboradors del disc i, és clar, l'Helena Miquel. El nom juga amb la paraula *blau*, que en anglès es pot referir a la tristesa i a la melangia, i això té a veure amb la part pop de la banda.

I el Monstre de les Rambles qui o què és?
HELENA: El "Monstruo de Las Ramblas" és la ciutat en sí mateixa i tot el que comporta viure en una grana ciutat, l'estrès, la feina i, sobretot, la rutina. El títol del disc seria alguna cosa així com *un acte de fe contra la rutina*.

El primer disc i ja formeu part de dos recopilatoris (*Made in Barcelona* i *Singles inéditos*). D'això se'n diu arribar a moldre. Heu aparegut en el moment oportú o creieu que al darrera hi ha cert recanvi generacional, certs moviments en la indústria i els programadors que ho han fet més fàcil?

O: Potser és que aportem quelcom diferent i això és el que ha cridat l'atenció de la gent.

H: Personalment no crec que la indústria discogràfica del nostre país hagi fet encara gaires canvis respecte a grups més minor-

taris. El que sí està començant a canviar és la pròpia visió dels artistes respecte el que fan. És per això que molts dels que fins ara ens expressàvem en anglès ara ho fem en castellà o català. No em sembla que hi hagi hagut encara un canvi generacional entre els músics, senzillament hem madurat i veiem les coses d'una altra manera. Crec que falta que aquest canvi arribi de la mateixa manera a la premsa especialitzada i als programadors i companyies perquè seria un bon moment per començar a recolzar el que es fa a casa nostra.

A bans de treure el disc al mercat, havia estat escollit millor maqueta del 2004 al programa *Disco Grande de Radio 3*. I l'any anterior ja us havien triat un tema com a millor cançó... Què us passa amb *Radio 3*?!! Suposo que aquest suport dels oients encoratja molt quan s'engega un projecte nou.

H: La veritat és que des del principi ens han recolzat molt, a *Radio 3*, i això ajuda molt a tirar endavant, però el que realment és emocionant és saber que els mateixos oients del programa han trucat per votar les teves cançons i triar la maqueta com la millor de l'any. Això sí que encoratja, saber que agrada a la gent i que fan el gest de votar per tu, això ens motiva molt.

Com us heu repartit els papers durant la composició i la gravació del disc? Quin paper hi han jugat els col·laboradors?

O: Jo m'he dedicat principalment a crear les

lletres per les cançons i el Marc a fer les bases i *loops*. Quan un dels dos tenia alguna cosa més o menys acabada quedava amb l'altre i acabàvem de definir per on volíem anar. A vegades hem creat una cançó a partir d'una lletra i altres a partir d'un *loop*. A l'hora d'enllestir alguns temes va ser molt important l'ajuda i col·laboració d'en Kulyela, que ens ha produït algunes cançons.

Hem estat molt de temps treballant en el disc, vam anar moltes vegades a l'estudi abans no vam estar contents amb el resultat. A vegades ens ha faltat l'experiència de treballar en un projecte com aquest i no portàvem la idea prou clara quan anàvem a l'estudi la qual cosa ens feia dedicar-hi més temps del previst.

La idea de fer participar alguna gent al disc estava clara. A *Fuzz* volíem que la base la toqués una banda de veritat i per això vam demanar a ego:Rip la seva col·laboració. Les altres van ser més espontànies, molts dels nostres amics toquen en bandes i era fàcil coincidir.

Hi ha una cosa molt divertida durant la promoció dels discos (i que després es reflecteix en el lloc on es col·loquen a les botigues): la categoria en la qual els inclouen. Per a vosaltres necessiten tota una línia: *pop/hip hop/electrònica/noves tendències*. Teniu l'oportunitat d'etiquetar-vos vosaltres mateixos, com definiríeu Facto Delafé y las Flores Azules vs el Monstruo de las Ramblas?

“HI HA GENT QUE VEN MÚSICA COM SI VENGUÉS MONGETES”

H: Això és molt difícil. Comences a fer-te una idea del que fas quan llegeixes les definicions que escriuen els periodistes especialitzats, de fet són ells els que acaben creant els noms i etiquetant els grups. De moment ens han dit de tot, *hip-pop*, *emo-rap*. Podríem dir que estem entre el *hip-hop* i el *pop*. Les bases i estructures de les nostres cançons són més pròpies del *pop*, fins i tot inclouen parts cantades, i en canvi utilitzem el fraseig del *rap*.

Més diversió: les influències. Entre les coses que he llegit apareix Joan Manel Serrat. De debò?

O: M'agrada molt el Serrat com a lletrista i en ocasions m'ha inspirat a l'hora d'escriure. Crec que és un compositor molt local que ha arribat a molta gent. Si hagués d'escollir tres grans influències: 1) Fugazi 2) James Brown 3) Flaming Lips

Tant l'un com l'altre formeu part d'altres grups (l'Helena d'Élena i l'Oscar de Mishima), a banda de col·laborar amb artistes diversos... Això no us crea certa confusió, ni us causa problemes d'agenda?

H: La veritat és que dos grups es poden compaginar bé si no se solapen els moments més complicats de feina, és a dir que mentre amb un grup estàs preparant cançons noves, amb l'altre et dediques a fer concerts, o mentre amb un grup estàs a l'estudi de gravació, amb l'altre estàs creant temes nous. Però evidentment hi ha moments durs perquè a vegades un grup

t'absorbeix molt i potser no li dediques tanta atenció a l'altre. És qüestió d'anar-ho combinant i repartir esforços.

Parlem ara de les lletres. Potser molta gent s'ha entretingut a intentar classificar la vostra música, però penso que les lletres són tant o més importants. M'han semblat terriblement sinceres, fins i tot impúdiques. Oscar, ja que són teves: com les composes?

O: Intento tenir una idea original i després desenvolupar-la. El més fumut del procés és la segona part ja que en el *rap* les cançons són llarguíssimes i jo escolto molt més *pop*, on les lletres són més curtes i directes. Intento ser sincer amb el que dic per després sentir-me a gust amb el que escolto. Crec que hauria de ser el procés normal.

Una altra cosa que enganxa del que dieu/canteu al disc és que, essent terriblement personals, toqueu temes absolutament comuns (quina obvietat!). Per mi l'exemple perfecte el trobem a *Enero en la playa*. Amb 25 paraules feu la Polaroïd d'un estiu (*calita, clara, verano, sol, costa, gazzpacho, tour, Lance, maillot amarillo, chiringuito, bañito, pistacho, futbolín, frisbees, cartas, sardinas, ensalada, Dorados, luna, sal, labios, sed,*

copa, Eurocopa). M'intriga una cosa: aquesta lletra està escrita a l'estiu o a l'hivern, és de celebració o d'enyorança? O les dues coses?

O: Aquesta està escrita a l'hivern. Potser es veuen millor les coses amb perspectiva, no?

Enero en la playa és la més ambiciosa que tenim. Podria fer-se un curt amb ella. Hi ha quatre situacions diferents. 1) La casa freda dels protagonistes 2) L'estiu imaginat 3) El conte que el Delafé explica. 4) Tornem a la habitació freda.

Tu feies referència a la segona on es tracta d'imaginar una situació estiuenca. Doncs què millor que utilitzar tots els tònics possibles i acabar amb *Vivan las noches el sol, la sal, en tus labios*, que, de fet, és un homenatge a la cançó *Sapore di sale* de Gino Paoli.

De fet el disc parla molt de les estacions, és una mena d'elogi de la primavera i de l'estiu, i comença amb *Crema solar* i acaba amb *l'After Sun*... És aquesta mena de suposada lleugeresa del tema el que fa que la lletra t'acabi parlant tant de tu a tu. Ja estava previst fer el llançament la tardor-hivern??

H: La veritat és que fins que no vam trobar discogràfica que ens edités el disc no es podia preveure res... La data de llançament del disc dependria del moment en què

P15 ■ trobéssim un segell. Vam fer el contacte amb Music Bus cap al mes de maig i aleshores es va decidir que el disc sortiria cap a l'octubre. Després sempre surten imprevistos i els disc va acabar sortint el 8 de novembre.

El disc està funcionant, el boca a orel·la és imparable, però abans d'això, us heu trobat algun "malvado, engreído, traidor, forajido, conocido bandido en la vía láctea por vender estrellas independientes a multinacionales semiespaciales"?

O: Julián Rodríguez de Malta no existeix realment, encara que el seu perfil és en moltes persones. És aquella gent que ven música com si vengués mongetes.

"UN DELS MEUS SOMNIS QUAN ERA JOVENET ERA CÓRRER EL TOUR DE FRANÇA, TAMBÉ VOLIA TREURE DISCOS. HE ACABAT ESCOLLINT LA SEGONA OPCIÓ"

Més preguntes sobre el món particular que s'entreveu a les lletres: Oscar, realment ets tan afeccionat al ciclisme? Entre en Lance Armstrong i *Lametavolante*... A més al videoclip vas en bicicleta. T'agrada pedalar i veure la vida a un altre ritme?

O: Sóc un gran afeccionat a la bici. En tinc dues. Una plegable que utilitzo cada dia per anar a la feina i una bici de muntanya per al cap de setmana. És un esport meravellós on sempre estàs en contacte amb la natura i on el motor ets tu.

Un dels meus somnis quan era jovenet era córrer el *tour* de França, també volia treure discos. He acabat escollint la segona opció.

El fraseig del *hip hop* us permet dir les lletres d'una manera molt particular, molt clara, tot i el toc personal que hi doneu. A *Mediterráneo* dieu coses molt potents sense haver de fer servir un llenguatge agressiu. És la demostració que el *hip hop* té molta més capacitat expressiva del que alguns creuen? A *Mama's* dieu "no eres hip ni pop, sólo demasiado heavy"...

O: Jo intento utilitzar un vocabulari de vegades més directe que d'altres. Però confio que si l'oïent escolta atentament la lletra

amb la música entengui una mica el sentiment que s'està enviant. Per les preguntes que formuleu, crec que tu entens el disc perfectament. És una qüestió d'interès propi.

Com es para un a escriure una declaració d'amor col·lectiva tan radical (penso com *La fuerza*? I, encara més, com es fa per enfil·lar-se a un escenari i cantar-la quan saps que molta de la gent que cites serà a baix escoltant-te?

O: Aquesta canço és una declaració de principis (de vegades una mica utòpics) i la

més agrada de cantar en directe. Crec que el públic i la persona que està sobre l'escenari són una única cosa. Ha d'existir la comunicació. No m'agraden els cantants que passen del seu públic.

A mi m'hagués encantat que enmig d'una actuació el cantant m'hagués assenyalat dient: "Aquesta és per a tu". Crec que és una canço que ens apropa molt a l'audiència. Cada cop que toquem aquest tema canvio els noms que dic. Faig una ullada per la sala i intento recordar els noms de les persones presents. Val la pena alegrar-li el dia a més d'un i que torni a casa content.

Parlant d'escenaris, quins bolos teniu previstos?

H: De moment el 9 de febrer estarem a La Paloma de Barcelona, organitza Heineken. Però vindran més dates així que estigueu atents...

Per la gent que encara no us ha vist, com definiríeu el vostre directe?

O: De moment, mentre el Marc Barrachina està a Austràlia (encara que torna ara al gener), els concerts els fem l'Helena i jo. Llancem les bases pregravades i montem una mena de *show*, ja que quan et trobes sol a l'escenari, sense una banda o músics que et recolzin, has de fer alguna cosa més que cantar, així que ballem i ens ajudem amb una projecció d'imatges. Quan torni el Marc ens haurem de tornar a plantejar els directes. ✕

ESCENARI GRATUÏT DISPONIBLE

ESPAI DE PETIT FORMAT GRATUÏT

SALA DE CONCERTS EQUIPADA

BANC D'EPROVES

Tots el dijous posem en marxa els equips de la nostra sala de concerts (6.000w, llums, monitors, microfonia, backline...), per poder fer un assaig general o preparar una gira o simplement sortir del local de cada dia. Es gratuït, i només cal apuntar-s'hi.

AUDICIÓ A LES FOSQUES

Un dimarts al mes proposem una aventura pels teus sentits. Música electroacústica amb foscor total. Exclusivament oïda i pressió sonora. Dimarts 27 de setembre.

TGR (Espai Tuguri)

Una tarima d'un pam d'alt dins el petit espai del bar de La Bàscula (fins a 100 persones. Mínim 50), per qualsevol grup que tingui alguna cosa a dir i sense pagar res per dir-ho. Això sí, la promoció i la taquilla s'ho curra el propi grup.

SALA D'ASSAIG

Obrim la nostra sala de concerts com a lloc d'assaig considerablement bo. Truca'ns i pregunta per les tarifes.

LA SALA DE CONCERTS

L'aforament és d'unes 500 persones, mínim 300. Recomanable per a promotors més o menys professionals i col·lectius. El preu varia en funció de les hores d'ús, amb tots els serveis que siguin necessaris.

"SOLO ANTE EL PELIGRO"

T'atreviries a tocar, a cantar o a fer algun tipus de soroll, tu sol? Amb un públic estrany que et mira i potser no t'entengui o no et faci cas? Doncs allà hi seràs. Tu sol, davant del perill,... La sinceritat, el teu vestit.

+info:

Carrer del Foc 128
08038 Barcelona
Tel. 93 422 43 00
Fax 93 422 44 50

Ajuntament de Barcelona

Districte de Sants-Montjuïc

indigestió www.indigestio.com

QUÈ FEM A INDIGESTIÓ:

Editem la revista
NATIVA

Organitzem el festival
HIPERSONS

Organitzem
el fòrum anual
ESTAT DE LES MÚSIQUES
AMPLIFICADES A BARCELONA
així com altres activitats
de formació i reflexió

LE PETIT RAMON I LES FILLES DEL PÀNIC

2/12/2005. L'Espai, Barcelona

Enregistrament del programa De Prop de Televisió de Catalunya

Una combinació ferotge i encoratjadora, en el plànol radical-anti-sistema, i intimista, en el plànol socio-melòdic-dramàtic. *Punk-rock made in LPR* i en català-castellà-francès i, per què no, algun dia en japonès.

Ramon Faura mira recte i en paral·lel, sense massa pretensió: ja sap de què va tot això. Estar a la cresta de l'escenari i que les *steady cam* el segueixin com mosques. Així que si s'ha d'estripar es fa igual a Travessera que a Nou de la Rambla.

Té un directe polièdric i així ho constata Nativa, que també va estar al bolo de presentació del seu disc a l'Apolo. Fenomen doncs que es reinventa per a l'ocasió.

A l'espai va tenir menys temps però més recursos i rodatge per mostrar quines són les seves noves apostes de cançó d'autor-productor interpretades amb la banda que sembla que finalment encaixa a la perfecció en aquesta recerca dictada per divertir i reflexionar durant i després del concert o a l'inversa. En Tàssies és un fenomen que pacta amb el ritme des del darrera controlant l'elevació dels moments àlgids i el tempo pausat quan la cançó ho requereix.

La Gemma (ex ego:tRip) rima amb el *sampler* amb cura i sense estridència; el punt just. I l'Elvira despulla els arranjaments subtils de corda amb soltesa i saber fer.

Com els seus propis ídols farien a l'escenari, en Faura està més tranquil durant el transcurs de les cançons i neguitós durant els entremetjos, però sense cap complex. Dirigeix més del que sembla al sextet que l'acompanya. Tots es miren i s'entusiasmen amb les coordinacions pròpies del directe i quan algú s'escapa ràpidament el solapen abans que el pànic entri en escena. Controla la seva meitat de pastís del que aquí sona. Cançons dels seus dos àlbums *post Azucarillo Kings experience*. Amb aquesta nova entrega de noves cançons, més les que ja comencen a ser himnes generacionals (com ja vam anunciar a Nativa en la ressenya del seu primer disc) el directe guanya en credibilitat. Se les coneix com qui repeteix el mateix dictat durant una època important. Perdurar en l'intent i arribar als 32 anys. El temps d'un dictat que parla de la mort d'un i de com, mentre els bancs, el futbol i els pensaments arraulits al llit acaparen el dia a dia, es pot avançar amb una melodia i una rima. Brusques, delicioses, escatològiques i biogràfiques sonores originals. Digueu-l'hi a la teva cosina.

ANDREU VIÑAS

FESTIVAL LEM

Fa dos anys que segueixo el festival LEM. Abans d'això hi havia dues qüestions que potser em situaven fora de l'òrbita de la proposta. D'una banda, el fet de no trobar-hi noms d'artistes que conegués. Tot i interessar-me la música que trenca esquemes, segurament necessitava alguna referència familiar per apropar-m'hi. D'altra banda, confesso que no acabava d'entendre aquesta idea de barrejar experimentació i esperit localista, posant l'accent en la seva realització al barri de Gràcia. Potser em sentia exclòs per aquesta insistència en que el festival es realitza en un barri en concret.

Un cop hi he assistit, interpreto d'una altra manera ambdues qüestions. Ara, la manca de noms coneguts em sembla una conseqüència lògica d'un festival que insisteix en l'experimentació. Sense posar en qüestió el bon nas dels programadors a l'hora de cercar artistes, és lògic que en un festival que té el risc com a leit-motiv principal, el que passi en un concert sigui incert del tot. El LEM no garanteix que el que succeirà serà excepcional. Ningú no pot prometre això. El que si fa és assegurar que serà una experiència única, resultat de la trobada d'un artista amb una proposta poc tancada, en un espai únic, com ho van ser les actuacions de Don Simon y Telefunken i La Orquesta de la Muerte, al Zoo, o la de Tusuri, al singular auditori de la Biblioteca de Gràcia,... Pel que fa a la opció localista del festival, ara la interpreto com aquesta voluntat d'apropar i ubicar artistes i públics en un entorn singular, on vitalment passen moltes coses, enlloc d'en un espai pre-concebut per concerts. Tot plegat, una manera molt neta d'entendre la música.

El festival es belluga. D'aquesta darrera edició, destacaria una major obertura estilística, amb propostes properes al folc, al

pop, al rock, al jazz,... evitant així convertir "experimental" en una nova etiqueta, un molt bon apropament a la jove escena local i un increment de la presència d'artistes amb instruments "convencionals", inclosos artistes vocals, en contraposició a l'ús més majoritari de portàtils a l'edició del 2004. També la recuperació d'antics membres de Peruchó's i Tropopausa, al concert de Les Anciens, que em va semblar un moment excepcional, tant per la demostració d'estil i actitud -tot el contrari de "mira quina cosa més important que estic fent"- com per la vigència i singularitat de la proposta. Hi ha bons artistes nascuts en el passat recent de la ciutat que ignorem, i potser és una llàstima.

I la gran notícia: gairebé tots els concerts que vam poder seguir estaven plens de gent.

JORDI OLIVERAS

MADE IN BARCELONA

PRESENTACIÓ DEL CD RECOPILATORI

23/12/05. Sala Apolo, Barcelona

Una portada de pretesa intenció comercial ens recorda la iniciativa duta a terme amb Barcelona Raval Sessions al 2003 per divulgar la música mestissa emergent a Barcelona. És el torn ara de revisar l'escena indie de factura més anglosaxona. La presentació del doble cd + dvd *Made in Barcelona* va ser una mostra de fins a quin punt s'ha arromangat K Industria per crear un producte amb consistència. Potser no hi estan tots els que són però segur són tots els que hi estan", que no són pocs, 33.

Els més puntuals van poder gaudir del reportatge *making-off* amb entrevistes als músics i professionals vinculats a l'*indie* barceloní que inclou el dvd. A més, una selecció dels 29 vídeos-clips que l'integren va servir per omplir les pauses entre banda i banda.

Amb la caiguda de cartell dels Love of Lesbian, **POLANDSONORA**, el projecte folk d'en Pol Martin, va inaugurar la presentació. La veu de la Laura Gómez, **LEK MUN**, en "*Let the phone ring*" va ser un dels bons moments de la nit. I després dels que encara han de publicar, l'ex-Azucarillo Kings, **LE PETIT RAMON**, acompanyat per dues de les Filles del Pànic ens va tornar a divertir amb la seva desimboltura escènica.

Els reis del rock experimental a Barna, els **12TWELVE**, ens van mostrar amb "3001" (un tema creat expressament pel recopilatori), el gir que han emprès en el paper de la guitarra a les seves composicions.

En Pau Guillamet, l'home de les mil versions, va tancar una atapeïda agenda 2005 amb el tema inclòs a la compilació, "Coldina" (Somnis de llop). La de **GUILLAMINO** va estar una intervenció breu però la veu del talent i el seu personalíssim estil *funk* a la catalana va provocar, altra vegada, el silenci i la curiositat de l'audiència.

DORIAN va guanyar-se a les primeres files amb "*Te echamos de menos*". Himne generacional i, com no, tema escollit pel recopilatori, que els ha donat a conèixer al petit gran públic del panorama *indie* nacional. La pista de ball en què s'havia convertit la sala es va omplir de les bones vibracions de **FACTO DELAFÉ Y LAS FLORES AZULES**, o el que és el mateix, el bateria de Mishima i la cantant d'Elena. Imperdible el tema "*Fuzz- featuring ego:TRip*", a ritme de *hip hop* i pluja de confeti *pop*.

Els **MISHIMA**, que participen amb un tema també especial per a l'ocasió, "Ha arribat l'hora", va portar el moment de màxima assistència. "Va arribar l'hora" d'identificar-nos en lletres de qualitat i d'imaginari barceloní, i del final d'una marató molt ben organitzada.

SONIA GALVE

NOUS VALORS MUSICALS AL 8È CONCURS DE MÚSICA ACÚSTICA

Mushka, Inanima i Sol i Serena van ser les tres formacions guanyadores de la vuitena edició del Concurs de Música Acústica de Barcelona, que es celebra anualment al centre Garcilaso, en la Sagrera. Durant tres nits consecutives, de l'11 al 13 de novembre, un total de 68 propostes van poder actuar durant 10 minuts per mostrar de forma ràpida la seva creativitat artística. La final, a què només podien passar sis participants, va fer-se el dia 19. El primer premi del jurat, del qual aquest cronista va ser-ne membre, va recaure en la banda Mushka, un grup format bàsicament per dones que, partint de peces de música clàssica, i qualsevol ritme que els hi vagi bé, progressen cap a sonoritats plenament rockeres. Amb dos components de les B-Violet i amb l'empenta que donen un teclat i un violí clàssics, Mushka va ser una de les bandes més compactes a l'hora de quadrar les seves actuacions, sonar de forma professional i mostrar aires d'innovació pròpia.

El segon premi, i també els més aclamats pel públic, que els va oferir el seu guardó, va ser Inanima. Aquesta formació de rock acústic, amb estructures narratives i líriques molt actuals, cantant en anglès, castellà i català, van mostrar per on camina el pop-rock que es fa actualment a Catalunya. Amb molta personalitat i ganes de tirar endavant Inanima sembla poder obrir-se un camí professional per connectar amb un públic cansat de propostes fàcils, potser més adult i amb ganes d'escoltar música, lletres i ritmes més seriosos.

El tercer premi va recaure en el grup de música tradicional catalana Sol i Serena, que amb aires de modernitat i de relectura sembla voler posar la música d'arrel en un punt d'actualitat com d'altres figures ho estan fent a la resta d'Espanya i d'Europa.

Els altres tres finalistes, el cantautor anomenat El Increíble Hombre Menguante, Tired Hippo i el grup de percussió africana Aklisso van oferir uns excel·lents recitals a la final i, sens dubte, apunten camins molt originals i engrescadors. D'altres formacions com Embrasserie, Iracunda, Melody Nelson o Tangerine, que es van quedar a la preliminar, juntament amb els anteriors, van mostrar raons per continuar endavant sense necessitats de guanyar concursos. Fusta, ganes i qualitat no els manquen.

ANTONIO ÁLVAREZ

R+ UN ALTRE CAMÍ**Propaganda pel fet**

Para aquellos que llevan años escuchando de todo, los sonidos más potentes representan la vuelta a la esencia, a los orígenes desde el que se empieza el devenir musical. El potencial del *hard-core* ha ido ganando vatios, energía, arrogancia y fuerza, pero en el fondo todos beben del *rock* duro de las grandes formaciones de los 70. Inventar, inventar hoy en día un sonido propio es algo bastante difícil. No obstante, el panorama musical muestra la vigencia del estilo y de los grupos que mantienen el pabellón bien alto aún yendo a la contra de modas y estilos. Rabia Positiva es uno de estos grupos que parece consolidar su sonido y su itinerario vital con buenas maneras y ganas de apostar por elementos más novedosos. Este cuarto disco que presentan en el mercado muestra una consolidación de conceptos e ideas pero con una profunda visión aperturista en cuanto a las instrumentaciones y entonaciones vocales. Cantando en castellano, en catalán y gallego, las canciones de Rabia Positiva destacan por sus letras, ya que la rítmica suele ser bastante conocida y reiterativa. En un entorno social como el actual sus letras, la temática se hace necesaria para, como dicen ellos mismos, atreverse a soñar en voz alta. Gracias a la profundidad ideológica de grupos como Rabia Positiva, la escucha de su último trabajo constituye una reflexión sin tapujos hacia la injusticia y la vacuidad de nuestro actual sistema. Cuestionar y derribar la hipocresía actual es el valor que tiene este disco. Lástima que rítmicamente los conceptos siguen siendo demasiado

iguales, aunque para los fans eso no importe lo más mínimo. Un buen disco para desahogarse energícamente pensando en algo que vale la pena.

ANTONIO ALVAREZ

MARC PARROT MENTIDER**Música Global 2005**

No us deixeu enganyar per un senzill (*Superhero*) una mica massa obvi i un poc infantil, és una mentida juganera del Parrot. La cosa no va per aquí, no senyor, la cosa va de cançons a mig temps, de velles caixes de música parlant d'amics a la botiga de joguines, d'una madura infantesa, d'un nen hiperactiu (no para de produir i grabar) que fa anys li van regalar el *joc de les cançons* i cada dia hi juga millor. Ara ho fa en català, però el seu discurs no varia, entremaliat e inquietant segueix la línia dels seus anteriors treballs, sobretot de l'injustament ignorat *Dos maletas* (Pias 2004). Entre el *pop* al·lucinat i els paisatges al pur estil Marc Ribot, amb el que ja va col·laborar, ens proposa una passejada pel seu imaginari agafats de la mà de poderosos contraeixos, envoltats de guitarres psicodèliques que corren per tot arreu vigilades per uns ritmes a estones subtils i suggerents. Amb aquesta veu un pel justa de sempre, els músics que ja fa temps que treballen amb ell (un Lluís Cartes immens que ho toca tot!!!) i una producció pulcra (potser massa i tot), Marc Parrot ens fa oblidar les versions casposes, les ulleres *horteres* i les pigues del passat.

MISTU

IT'S NOT NOT NO TIME FOR JOKES**B-Core**

Se acabó la broma, reza el inicio de la hoja promocional y advierte

el título. Porque es el segundo trabajo de esta banda que podría ser considerada como un pasatiempo ocasional de miembros de Standstill y Tokyo Sex Destruction. Uno espera que si es un chiste, que si es un mero divertimento, se alargue tanto como sea posible y que sus miembros no pierdan las ganas de reírse, divertirse y contagiarnos esas ganas a los demás. Actitud y urgencia *punk*, sentido del humor y descaro, guitarreo y ritmos variados. Los 15 temas de *It's Not Not* suenan de escándalo y funcionan como píldoras adrenálicas inteligentes. *No time for jokes* contiene juegos de palabras y de armonías que pueden descubrirse, inventarse e incluso obviarse sin que se pierda la gracia de sus canciones. La producción, otro logro más de Santi García en Ultramarinos Costa Brava, les hace sonar como si estuvieran viendo una banda que salta, suda, sube y baja mástiles, ataca melodías y dispara ritmos. La sensación es tan realista que se puede visualizar el grupo en el escenario para quedarte con la boca abierta, como le ha pasado al que escribe cuando los vió en directo.

Si, se acabó la broma, hay más chicha, más curro y más intención. Sí, se acabó la broma, porque siguen con ella, haciéndola más divertida y más socarrona.

STARK

OVNI 1984**Rock On**

Rock On se ha establecido como un sello con vista y capacidad para detectar a las bandas roceras más interesantes de por aquí. Sospecho que Ovni son su buque insignia y si no lo son, deberían serlo. Lo tienen todo

para convertirse en un grupo que explota y pasa a figurar entre los elegidos que salen del underground: buenas canciones, letras no demasiado comprometidas ni demasiado complejas, *riffs* de guitarra y melodías para corear y un *look* con mucha fuerza. Y sí, todo esto es bueno. Estos chicos hacen *rock'n'roll* y eso incluye mala leche, incorrección política, crónicas de excesos y un punto de chulería. Pero les crees. Al menos yo les creo. Hay tanto de Strokes como de Franz Ferdinand, Planetas o Interpol, pero a mi juicio hay más de Tequila... incluso de Charly García, no en vano tres de ellos son argentinos. Pero hay mucho más de muchos más grupos, porque no inventan, sino que proponen su manera de hacer las cosas en un género clásico. Así que, en definitiva, hay mucho de Ovni en este 1984. Canciones redondas, energía y potencia. La producción de Enric Carbonell y el tristemente desaparecido Carles Cagigal, ayuda y mucho al tremendo sonido del grupo en el disco y seguramente ha acabado influyendo también en su directo que, cómo no, también está a la altura.

SEÑOR SÍ

PUPILLE HIMNOS OLÍMPICOS**B-Core**

Su tercer disco en siete años. Se dice pronto. Afortunadamente cada vez hay más grupos que consiguen, con tozudez y constancia, alargar su vida y seguir componiendo temas y presentando discos. Pupille forman parte de esa nómina de grupos que sin prisas, con coherencia, con entusiasmo y, por supuesto, con talento, van creando obra, ganando adeptos a su música y

convenciendo a los que les ven y escuchan. B-Core les acoge en un tercer disco que explora con acierto nuevos territorios de ese universo sonoro en el que conviven el *rock* de guitarras atmosféricas, los patrones rítmicos del *post-rock* y la experimentación sin patilla. Espero que este texto sirva para que aumenten los seguidores de Pupille o, como mínimo, que despierte el interés de alguno de los lectores.

Himnos Olímpicos presenta seis temas instrumentales que se reparten en tres marchas y tres himnos. Intensos, emotivos, con diversidad de recursos en un género lastrado por el mimetismo, el quinteto tarraconense despierta, conmueve y mueve. Lo que en una primera escucha puede resultar lineal, se traduce en discurso propio a partir de la segunda. Estos *Himnos Olímpicos* sugieren más que explican, esbozan más que perfilan, obligan a participar de la escucha e invitan a estar pendientes de su agenda de conciertos. **STARK**

SHIVA SOUND

MEENA SUPREME
Ventilador Music

Divertida y sería propuesta la que nos ofrece la medio holandesa y medio argentina Stefanie Ringes bajo su disfraz de Shiva Sound. Divertida porque los conceptos musicales con los que parece jugar penetran en nuestros oídos con simpatía, atrevimiento y elementos para ponerse a bailar y cantar. Y sería porque la creatividad de Ringes no parece tomarse a broma los diferentes temas que compone y escribe, dejando muy claro que su iniciativa está hecha con

corazón y energía. Y, por qué no, con mucha espiritualidad hindú. En este su segundo disco, después del primero homónimo del 2000, Stefanie continua la senda marcada inicialmente, proponiendo una atmósfera en la que se entrelazan sonidos electrónicos, programaciones y otros elementos sonoros más humanos y sabrosos. *Funk, hip hop*, percusiones y la dinámica atrayente y *canarinha* de las sambas y las *bossa novas* brasileñas enamoraran a todo aquel que tenga ganas de dejarse atrapar por sonidos calientes y latinos. Si a este cóctel se le suma el incienso del sudoeste asiático, la propuesta de Shiva Sound se hace verdaderamente embriagante y apetecible.

Los trece temas que componen este nuevo trabajo respiran sensualidad y calidez en las interpretaciones vocales y musicales. Acompañada por diferentes músicos Stefanie Ringes juega con su voz para cantar sobre todo aquello que se le pasa por la cabeza. Cuestiones cotidianas, historias propias y realismo mágico configuran diferentes formas de abordar el contenido del disco. Especialmente interesante se muestra el tema *Vaido* en su presentación compositiva e ideológica. Vale la pena pararse a escuchar detenidamente para contagiarse de ese fenomenal estado de ánimo para dejar nuestro *karma* realmente tranquilo. El disco está producido por ella misma y Antonio Claret.

ANTONIO ÁLVAREZ

SOLO LOS SOLO

TODO EL MUNDO LO SABE
Del Palo

La pretenciositat ben entesa de SLS els porta a dir frases que

desborden qualsevol tipus d'arrogància mal entesa. Rimes que es fan per viure i vides que es fan per rimar amb la seguretat que el *hip hop* de l'àrea metropolitana, ara per ara, sona millor en castellà. Per tant ens trobem en el punt en què la llicència de la *rima&base* s'imposa a qualsevol interpretació ètica del per què estan tan sobradament per sobre de la mitja espanyola en el panorama del *hip hop*. Estan en un altre nivell i tots els arguments queden clars en una primera escolta del disc. *Somos los jefazos y los putos amos*. Fa temps que no ho dubto i aquest disc els reafirma. Són capaços de fer que ballis al so d'un idil·lic i eteri grup de coristes que insulta a tots els presents a *Baila o te mato. Cómetelo?* En canvi quan et penses que serà un disc monòton, al final resulta tot el contrari; omple buits hipnòtics i encadena bpm's que no cansen gràcies a l'eclecticisme del *samplerista* oficial del regne: Griffi. Estel·lar "V.P.R.R.P.V." Els SLS tenen un sistema que funciona en la descripció de les cançons. *Soul/funk/ragga* i sobretot rap en progressió *made in* Terrassa. Aquest cop les veus s'harmonitzen amb classe però amb una concepció futurista d'unes bases corruptes fetes amb sons del passat, ritmes tensionats o inventats per l'efecte de les pròpies lletres. S'han rodejat d'amics que els nodreixen sense estridència per cortesia pròpia. Col·laboradors de la talla de Tremendo, Tote i Quiroga, o Mucho Mu que amplifiquen i li donen varietat de color i també relleu a la veu de Juan Solo. Són 17 cançons d'un nivell excepcional. Energia, festa, crítica per la vena a la societat actual

amb missatges, tot i que encriptats de vegades, resulten premises extrems de la mateixa vida.

ANDREU VIÑAS POL

WHISKYN'S SOUVENIRS

Musica Global 2005

Si, d'acord, potser hi ha algú que arronsa el morro, esbufega i mira cap a una altra banda quan de cua d'ull veieu aquesta portada de dubtós gust *pop-art*, i encara mes espantats fugiu en adonarvos del grup que l'encapçala, i quasi sense voler recordeu algun d'aquells vídeos de cabells al vent, solos i muntanyes... Però no us equivoqueu, ja fa temps que s'han tallat el cabell i han ordenat els seus gustos, i poc a poc han anat trobant la seva pròpia identitat. I és ara quan per fi en Joan Masdeu i els "seus" han fet el disc que volien fer, el disc que ja es deixava entreveure a *Lluny* (Discmedi 2002) i *On* (Música Global 2004). Melodies, guitarres i sensibilitat *pop*, així de fàcil i de difícil, així de poc original i d'estranyament gustós quan aquests elements es combinen de manera adequada. I ho han fet. Dotze cançons en les que no hi sobra ni hi falta res, rodones i directes, ben cantades, tocades sense urgència, amb uns arranjaments que van de la corda al *mellotron* sempre entre cuidades harmonies vocals, tot explicant històries quotidianes, potser amb un pel de desengany. Que importa que les referències siguin evidents o que han necessitat set discos per arribar aquí?

MISTU

CLUB NATIVA

Club Nativa és l'espai on trobareu reflectida, a tots els números, una llista d'organitzacions amb qui compartim una voluntat similar de potenciar la música en el nostre entorn. No es tracta doncs d'un espai més de publicitat sinó d'una petita guia que et pot ajudar a conèixer i triar en un entorn organitzatiu on, a vegades, és difícil orientar-se. Si la revista t'interessa, és possible que també et resultin interessants els nostres amics.

Discogràfica. www.bcoredisc.com

Bar musical. Pça. del Sol, 16. T 93 415 56 63

Bar musical. Pça. del Sol, 9-10. T 93 237 39 37

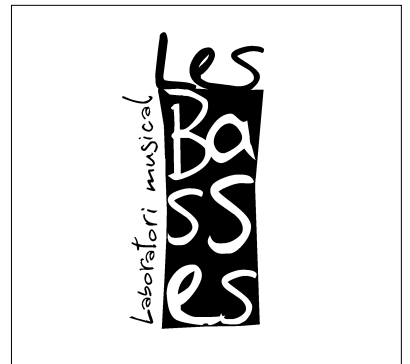
Projecte musical. T 93 243 17 17

Espai jove. T 93 429 91 41

Management. T 93 441 03 65. www.hacecolor.com

Laboratori musical. T 93 407 29 27

Escola de música. T 93 329 56 67. tallerdemusics.com

Espai musical. T 93 422 43 00

www.joventutsmusicals.com

AVANCE-CONCIERTOS
ENERO - MARZO 2006
Alicante - Sax

EL CARRO DE TESPIS
 C/ Yeda, 15 - Tel: 625 066 338
RICARD PUIGDOMENECH
 (ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)
 18 Febrero, 22:00 h.

Badajoz

CAFE MERCANTIL
 C/ Zurbaran, 10 - Tel: 924 22 00 91
D'CALLAOS
 (FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)
 3 Marzo, 23:00 h.
DOCTOR EXPLOSIÓN
 (ASTURIAS)
 30 Marzo, 23:00 h.

Bizkaia (Gernika)

MUSUTRUK
 Industria Kalea, 10 - Tel: 648 808 060
RICARD PUIGDOMENECH
 (ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)
 24 Febrero, 22:30 h.
DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)
 10 Marzo, 22:30 h.

Cáceres

BELLE EPOQUE
 C/ Gual, Egozola, 5 - Tel: 927 22 30 90
DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)
 23 Marzo, 22:00 h.

Cádiz

BARABASS
 C/ Muñoz Arenillas, 4-4 - Tel: 95684550
ORCHESTRA FIRELUCHE
 (MUSICAS DEL MUNDO, CATALUÑA)
 15 Enero, 21:30 h.
DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)
 2 Febrero, 21:30 h.

Cádiz (Rota)

CAFÉ DADA
 Arca, de Sevilla, 3 - Tel: 95684550
RICARD PUIGDOMENECH
 (ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)
 3 Febrero, 23:00 h.
DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)
 31 Marzo, 23:00 h.

Cádiz (San Fernando)

CAFÉ ODEÓN
 C/ General Valdes, 10 - Tel: 956 88 45 50
D'CALLAOS (FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)
 21 Enero, 24:00 h.
RICARD PUIGDOMENECH
 (ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)
 4 Febrero, 24:00 h.

JUAN CARLOS MENDOZA
 (JAZZ PROGRESIVO, MADRID)
 18 Febrero, 24:00 h.

Cádiz (San Fernando)

THE FOX TAVERN
 Cto. Comercial Bahia Sur
 Tel: 956 88 45 50
NONO GARCIA
 (FLAMENCO, ANDALUCIA)
 9 Marzo, 23:00 h.
JAVIER COLIS (C. AUTOR, MADRID)
 18 Marzo, 23:00 h.
DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)
 1 ABRIL, 23:00 h.

Cádiz (Chiclana)

FUSSION ART
 Sor Ángela de Cruz, 5/N - Tel: 956 884550
ORCHESTRA FIRELUCHE
 (MUSICAS DEL MUNDO, CATALUÑA)
 13 Enero
D'CALLAOS
 (FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)
 20 Enero
JUAN CARLOS MENDOZA
 (JAZZ PROGRESIVO, MADRID)
 17 Febrero
NONO GARCIA
 (FLAMENCO, ANDALUCIA)
 10 Marzo
ESKORZO
 (REGGAE-FUNK, ANDALUCIA)
 18 Marzo

Cádiz (Playa el Palmar)

CORTIJO "EL CARTERO"
 Ctra. de Conita Caños de Meza
 Tel: 956 884 550
ORCHESTRA FIRELUCHE
 (MUSICAS DEL MUNDO, CATALUÑA)
 14 Enero

D'CALLAOS

(FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)
 22 Enero

JUAN CARLOS MENDOZA

(JAZZ PROGRESIVO, MADRID)
 12 Febrero
NONO GARCIA
 (FLAMENCO, ANDALUCIA)
 12 Marzo
JAVIER COLIS (C. AUTOR, MADRID)
 19 Marzo

Ceuta

GALERIE
 Conjunto Monumental de las Murallas Teófilo
 Tel: 956 884 550
D'CALLAOS
 (FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)
 19 Enero

RICARD PUIGDOMENECH
 (ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)
 2 Febrero

JUAN CARLOS MENDOZA
 (JAZZ PROGRESIVO, MADRID)
 16 Febrero

NONO GARCIA

(FLAMENCO, ANDALUCIA)

11 Marzo**JAVIER COLIS**

(C. AUTOR, MADRID)

17 Marzo**DHIRA** (ELECTRÓNICA, MADRID)**30 Marzo****Córdoba****MUSITEK**

Recinto del Arsenal s/n - Tel: 610 715 583

JAVIER COLIS

(C. AUTOR, MADRID)

28 Enero, 22:30 h.

Gipúzkoa (Tolosa)**EL FRONTON**

C/ San Francisco, 4 - Tel: 943 653842

D'CALLAOS

(FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)

14 Enero

Huesca (Sabiñanigo)**CORLEONE**

Camino Aurín s/n - Tel: 976 346 738

D'CALLAOS

(FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)

17 Febrero, 22:30 h.

DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)

3 Marzo, 22:30 h.

Lugo**CLAVICÉMBALO**

RUA PAXARIÑO, 25 - Tel: 982 24 3270

D'CALLAOS

(FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)

18 Marzo 21:30 h.

Murcia (Molina de Segura)**GUANÁBANA JAM**

Pza de la Cerámica, 6

Tel: 968 648 024

RICARD PUIGDOMENECH

(ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)

16 Febrero, 22:30 h.

Navarra (Alzoain)**ARTSAIA**

Pol. Ind. Irujoaño-Nave 44/45

Tel: 948 303357

DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)

9 Marzo, 22:00 h.

Navarra (Lekumberri)**SALA 31**

Pol. Ind. de Lekumberri, Nº 31

Tel: 617 471 052

SPLIT 77 (POST-ROCK, EUSKADI)

27 Enero

D'CALLAOS

(FUSION FLAMENCA, CATALUÑA)

10 Febrero

KARIDADEKO BENTA

(FOLK, EUSKADI)

24 Febrero

SPLIT 77 (POST-ROCK, EUSKADI)

27 Febrero

RICARD PUIGDOMENECH

(ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)

10 Marzo

Navarra (Pamplona)**TOTEM**

Polg. Lantzabel C/2 - Tel: 659460 395

DOCTOR EXPLOSIÓN

(ASTURIAS)

17 Marzo, 22:30 h.

Tarragona**ZERO**

C/ Sant Magi, 12 - Tel: 977 226 595

DOCTOR EXPLOSIÓN

(ASTURIAS)

18 Marzo, 22:30 h.

Tarragona (Reus)**LA PALMA**

C/ Ampie, 75 - Tel: 877 331 800

RICARD PUIGDOMENECH

(ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)

11 Febrero, 22:00 h.

Toledo**CAFÉ PICARO**

C/ Cadenas, 6 - Tel: 926 22 13 01

JAVIER COLIS (C. AUTOR, MADRID)

24 Febrero, 22:00 h.

DOCTOR EXPLOSIÓN

(ASTURIAS)

31 Febrero, 22:00 h.

RICARD PUIGDOMENECH

(ROCK DE AUTOR, CATALUÑA)

17 Marzo, 22:00 h.

DHIRA (ELECTRÓNICA, MADRID)

24 Marzo, 22:00 h.

Toledo**CIRCULO DEL ARTE**

Plaza de San Vicente, 2 Tel: 627 526 076

ORCHESTRA FIRELUCHE

(MUSICAS DEL MUNDO, CATALUÑA)

7 Enero

CON LA COLABORACIÓN DE:

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura

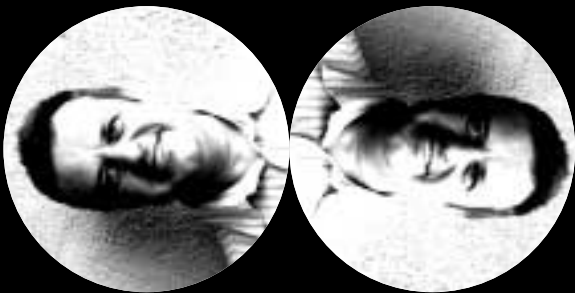
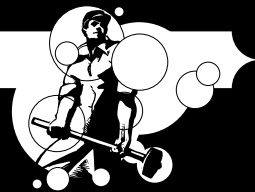
 Comunidad de Madrid
 CONSEJO DE EDUCACIÓN Y CULTURA

 Euzko Jaurlaritzaren
 GOBERNU BAKETU

 GOVERN DE LES ILLES BALEARS
 Consell d'Ensenyament i Cultura

JUNTA DE CASTILLA-LA MANCHA

ENRIC PEDASCOLL

A l'Enric Pedascoll li agrada explicar que el disc més venut de K Indústria és el de Tete Montoliu amb Mayte Martín, la nineta dels seus ulls. En canvi, esquivia la resposta quan l'interroguem sobre aquells discos que, contra tot pronòstic, no van despertar l'entusiasme de la gent. En l'escenari de la música independent, els grans èxits sovint equilibren aquests fracassos relatius i pensen l'aposta artística, que al capdavant és la que compta. Pedascoll ha aconseguit aixecar una bona empresa a partir de la bona música, combinant el nas pels negocis amb la fascinació d'aquell nen que, de ben petit, ja es colava als estudis que l'Emi tenia al carrer d'Urgell, al costat de casa seva.

MARÇAL LLADÓ

Com vas entrar al món de la música?

Vaig començar als 17 anys amb en Gay Mercader. Amb ell vaig agafar experiència amb els concerts i l'any 1976 vam portar per primer cop els Rolling Stones a Espanya. També vam obrir una botiga de discos i un catàleg de venda per correu. Més tard vaig crear un altre butlletí que es deia *Pan y Música*, amb discos que nosaltres baixàvem de Londres i d'Andorra, i després vaig obrir l'oficina barcelonina de Virgin, quan encara era propietat de Richard Branson. Treballàvem només amb grups que ens venien d'Anglaterra, com Peter Gabriel o Roxy Music.

Com va néixer K Indústria?

L'any 1991, després de deixar Virgin, vaig fer de mànager de Carles Santos, un artista que em sembla un geni. Com que feia la música de les Olimpíades, vam haver de crear una empresa per facturar i així va néixer K Indústria. Vaig aprofitar-ho per començar a fer distribucions i a desenvolupar els primers productes propis. Vam començar amb *Muy frágil*, de Mayte Martín, i vam seguir amb altres artistes de la ciutat. Com a companyia sempre ens hem sentit molt involucrats amb la música que es fa a Barcelona.

Quina línia de treball et plantejaves als inicis de K?

Jo sempre he sigut un entusiasta de la música, des de petit. M'agrada donar a conèixer artistes que poden aportar coses noves. Quan trobo algú que m'entusiasma com la Mayte Martín, m'hi bolco. A partir d'aquí van començar a arribar catàlegs que em semblaven interessants i vaig agafar-los. Sóc una persona molt eclèctica. En tots els estils pots trobar bons artistes. M'agrada entrar al Liceu per veure "Turandot" però també trobo molt agraït el món del metall, per això vam crear la divisió Rock.K.

És cert que us heu obert a estils molt diversos, també a l'electrònica...

Vaig col·laborar en l'organització del primer Sónar i arran d'aquest contacte amb la música electrònica va néixer el segell Cosmos,

amb l'Albert Salmerón. Vam treure artistes com Àlex Martín, Peanut Pie... Unes 15 referències que són històriques però que no van tenir continuïtat. També vam aprofitar per portar segells com Warp i crear la divisió electrònica Satélite K, que ens va col·locar molt bé al mercat com a empresa capdavantera i creativa. Però l'escena electrònica de Barcelona no es va treballar prou i amb el temps va quedar estancada. És una llàstima perquè no vam aprofitar el suport que la ciutat donava al Sónar.

Cada cop es venen menys discos. Com encareu el futur?

Ara hem començat amb K Digital, que és una divisió només per col·locar cançons a Napster, iTunes i fins a 43 plataformes. Treballem des de Londres, on tenim una petita oficina. Vam començar fa tres mesos i ja hem rebut liquidacions, estem molt contents. És un món molt excitant, perquè hi ha grups que ja no tenen els discos a botigues i en canvi tenen descàrregues de pagament a Austràlia o a l'Argentina. Significa un canvi de model de negoci, seguir treballant com una discogràfica però dins els nous paràmetres de la distribució i del màrqueting digital.

I què passarà amb el disc?

Ara tothom té un *home studio* i pot gravar-se el disc i se'l pot publicar. On hi ha un veritable embut és en la promoció i la distribució. Fer sortir el disc als mitjans és complicat. Les botigues especialitzades de discos han anat desapareixent, per culpa de la política de terra cremada de les multinacionals. A Barcelona tenim sort de tenir el carrer Tallers, on hi ha gent molt competent, però a la majoria de ciutats han desaparegut les petites botigues. De totes maneres, jo crec que d'aquí a uns anys hi haurà un ressorgiment del disc com a objecte.

I quin sentit tindran les discogràfiques?

Aquesta facilitat per editar fa que hi hagi discogràfiques que tenen una línia molt concreta, que poden ser una garantia de qualitat en el seu tipus de música. Hi ha gent que s'especialitza en un estil i acut directament a aquests de referència. Un exemple és Soul Jazz. Si t'agrada un disc, pots comprar-te'ls tots perquè un 99% t'agradaran, és una garantia.

Quins discos t'han entusiasmat més durant aquests anys a K?

He disfrutat molt amb Mayte Martín, que és una gran artista i per a nosaltres va ser un començament molt bonic. Ara estem disfrutant moltíssim amb Muchachito. També tinc bons records de tot el catàleg de Cosmos, encara que hi hem perdut molts diners, i he tingut la sort de treballar amb els artistes que admirava de més jove, com en Toti Soler.